

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмичата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТНИКъ“:
за въ Княжество 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенските раз-
поски 30 лева.

ЗА ВСЪКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ ВѢСТНИКъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. IX.

СОФИЯ, вторникъ 24 февруари 1887 год.

Брой 22.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 12.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на господина управляющия Министерството на Финанситѣ, представено намъ съ доклада му подъ № 490, и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ съ протокола му подъ № 8 отъ т. г.,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се взематъ отъ „расхода на сключенитѣ упражнения“ (§ 176), по бюджета на Дирекцията на Общественнитѣ Сгради за т. г. 2400 лева златни, за исплащане же-
лѣзни мостове за рѣкитѣ Бурещица, Витъ, Кал-
никъ и Ломъ има да се плащать още 2400 лева златни, изъ остатъка по гл. XVII § 106,
отъ сѫщия бюджетъ, имамъ честь да ви моля да благоволите да разрѣшите, щото на основа-
ние чл. 95 отъ „закона за отчетността“ и съ-
гласно постановлението на Министерския Съвѣтъ съ протокола му подъ № 8 отъ т. г.,
горѣозначената сумма да се вземе отъ „расхода на сключенитѣ упражнения“ (§ 176), по бюджета на сѫщата Дирекция за т. г.

Ако одобрявате това мое предложение, то моля ви да благоволите и подпишете приложе-
ния тукъ указъ.

София, 11 февруари 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Предсѣдателъ на Министерския Съвѣтъ, Ми-
нистръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и управляющій
Финансовото Министерство, В. Радославовъ.

Съ приказъ подъ № 23 отъ 9 февруари
т. г., Иулишъ Зденко се назначава за и. д.
второразряденъ окр. инженеръ съ предвидената
въ бюджета за тази длъжност заплата. Назнач-
ението му се счита отъ денътъ на постъп-
ванието му въ длъжност.

Съ приказъ подъ № 24 отъ 14 февруари
т. г., Кюстендилския второразряденъ инженеръ
Тампиеръ се уволнява отъ длъжност на осно-
вание чл. 50, биква въ отъ „закона за чинов-
ницитѣ“. Уолнението му се счита отъ денътъ
на предаванието дѣлата.

Съ приказъ подъ № 25 отъ 16 февруари
т. г., инженеръ-инспектора при Дирекцията на
Общ. Сгради Савва Ничевъ се уволнява отъ
1 мартъ, по собствено желание.

Съ приказъ подъ № 26 отъ 17 февруари
т. г., Димитъ Людсановъ се назначава за
и. д. второразряденъ кондукторъ при Русен-
ския окр. инженеръ съ предвидената въ бюд-

жета на Дирекцията на Общ.
Сгради за 1885 г., се сключи и предъ видъ,
че за доставенитѣ презъ нея година четири же-

Докладъ до Регентитѣ на България, № 490.

Тѣ като бюджета на Дирекцията на Общ.
Сгради за 1885 г., се сключи и предъ видъ,
че за доставенитѣ презъ нея година четири же-

жета заплата. Назначенietо му ще се счита отъ 1 идущий мартъ.

Съ приказъ подъ № 27 отъ 21 февруари т. г., разрѣшава се, по болѣсть, петнадесетъдневенъ отпускъ въ г. София на помощника на главния архитектъ при Дирекцията на Общ. Сгради Ф. Швамбергъ; този отпускъ назначенъ отъ 16 февруари.

Съ указъ подъ № 191 отъ 5 декември 1886 год., уволнява се отъ длѣжностъ Русенския финансъ помощникъ, Иванъ Адженовъ, като ще се има предъ видъ за друга длѣжностъ и вмѣсто него премѣщава се Вратчанския финансъ помощникъ, Хр. П. Сивриевъ, а на мястото на Сивриева превожда се Т.-Пазарджикския финансъ помощникъ А. Доспѣвски.

Съ указъ подъ № 38 отъ 16 февруари т. г., се постановява: по ст. I назначава се, на мястото вакантно, за главенъ счетоводителъ при счетното отдѣление на Финансовото Министерство, досегашния контролъръ при Търновското окр. ковчежничество Никола Георгиевъ; по ст. II назначава се за контролъръ при Търновското окр. ковчежничество вмѣсто Н. Георгиева, досегашния контролъръ при счетното отдѣление на Финансовото Министерство А. Р. Московъ, и по ст. III назначенietо имъ се счита отъ денътъ на приеманието и предаванието длѣжността, като получаватъ заплатата си непрекъснато.

На първообразното съ собственната рѣка на г. Министъ-Предсѣдателя, Министъ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла и управляющи Финансовото Министерство написано: „Утвърждавамъ,

София, 9 февр. 1887. В. Радославовъ.

ПРАВИЛНИКЪ за държавната учебна занаятчийница въ с. Княжево.

▲

Управление на заведението.

ГЛАВА I.

Директорътъ.

Чл. 1. Директорътъ на заведението има прямия надзоръ върху всички служащи персоналъ, върху учениците, върху прислугата и върху всичките принадлежности на заведението.

Той добре внимава, щото всичките служащи да испълняватъ точно длѣжностите си.

Чл. 2. Директорътъ, на основание на предложението на учителския съвѣтъ, распредѣля между учителите предметите и часовете. Той опредѣля и за всѣки класъ, по единъ класенъ учителъ, въ рѣзултатъ на когото се средоточава цѣлото дисциплинарно водение на класътъ.

Чл. 3. Директорътъ надзира уроците и практическите занятия за да знае, да ли часовете се държатъ и испълняватъ точно, да ли ходятъ на занятията става въ крѣгътъ на приетия учебенъ материалъ и по предвидената метода за преподаване.

Чл. 4. Директорътъ се грижи и е отговоренъ за точното испълнение на всичките распореждания на законы, на правилниците и на министерските предписания. Той прилага въ испълнение рѣшенията на учителския съвѣтъ.

Чл. 5. Ако иѣкой учителъ занемари длѣжността си той ще направи приличната забѣлѣшка. Ако, обаче, влиянието му, при това, не постигне, той трѣба да донесе работата въ Министерството.

Чл. 6. На директорътъ на грижата е да се набавяте съ врѣме всичките веществени и учебни потреби на заведението.

Чл. 7. Директорътъ има право да дава отпускъ на учителите до 3 дни, а на учениците до 8 дни.

Чл. 8. Само директорътъ може да приема ученици и то въ границите на закона. Въ съмнителни случаи, учителския съвѣтъ се произнася за приемане на иѣкой ученикъ.

Чл. 9. Директорътъ, съ помощта на учителите, води канцелярските работи.

Чл. 10. Директорътъ съобщава на родителите (настайници) недобрия вървежъ на учениците съ особни извѣстия.

За държавните степендианти таквизъ съобщения отъ директорътъ трѣбва да ставатъ и въ Министерството.

Чл. 11. На края на всѣко шестомѣсечие, директорътъ испраща въ Министерството подробнъ рапортъ за работите, които сѫ се извршили прѣзъ този периодъ, показва предметите, които сѫ се намирали въ складовете и ония, които сѫ влезли въ тѣхъ; сметнъ и онѣзи, които сѫ предадени, ако има таквизъ.

Чл. 12. На края на учебната година, директорътъ представя въ Министерството годишнъ рапортъ, съдѣржащъ:

a) обща рекапитулация за всичките разноски, стапали въ училището, купения и останалия материалъ и внесените въ ковчежничеството сумми отъ приходите на заведението;

b) състоянието на учебните пособия и ордията за практическите занятия;

c) резултатите отъ годишните испити и успѣхътъ, на заведението въобще;

d) дѣлата на учителския съвѣтъ презъ учебната година.

Въ заключение на тоя главенъ рапортъ, директорътъ излага нуждите, които той, заедно съ учителския съвѣтъ, предвижда за новата учебна година.

Чл. 13. Съ разрѣшение на Министерството, директорътъ издава печатанъ отчетъ за вървежътъ на училището, презъ всѣко учебна година.

Чл. 14. Директорътъ има право да приема и от-

пуша слугитъ на заведението, безъ предварително разрешение на Министерството.

Чл. 15. Директорът не може да се отдалечи отъ занаятчиината за повече отъ единъ день, освѣнъ въ случаи на болѣсть или други непредвидени обстоятелства въ който случай Министерството назначава едного отъ учителите за неговъ намѣстникъ.

Чл. 16. Директорът прѣглѣда състоянието на ордията, апаратъ и материала, и взема мѣрки за поправкитѣ на поврѣденитѣ предмети.

Ако намѣри, че нѣщо е развалено не въ классно работение, то той дира загубата отъ причинителъ.

Чл. 17. Директорът, по представление, на класнитѣ учители, дава отпускъ на учениците до 8 дни. За по-дълъгъ отпускъ, той се отнася до Министерството.

ГЛАВА II.

Учителитѣ.

Чл. 18. Учителитѣ трѣбва да бѫдатъ примѣръ на учениците, въ всѣко отношеніе, а особено въ ревността за исполнение на длѣноститѣ си. Тѣ трѣбва да влияятъ на учениците си въ и извѣнъ училището за правственото и учебното имъ усъвѣршенствуваніе.

Чл. 19. Всѣки учителъ е длѣженъ да преподава опрѣдѣленитѣ нему предмети, а именно зъ толкова часове и въ такъвъ размѣръ, колкото предвижда програмитѣ; той трѣбва постоянно да има предъ очи пѣльта на учението и да се държи въ нуждната система за преподаваніе.

Оставание и самоволно премѣстваніе на часове не е дозволено.

Чл. 20. Учителитѣ сѫ длѣжни да помогатъ всячески, вжтрѣ и вънъ отъ заведението, за повдиганіе и успѣваніе на училището.

Чл. 21. Въ отношение къмъ ученикътъ, учителитъ нека е като баща и далечь отъ всѣко нѣщо, което подкопава важността на учителътъ, а особено той не смѣе да влиза въ никакви задълженія спрямо ученикътъ.

Чл. 22. Отсѫствията си отъ служба, учителитѣ сѫ длѣжни да предизвѣствватъ на директора, заедно съ мотивитѣ на отсѫствието.

За отпускъ по-дълъгъ отъ три дни, учителитѣ ще се отнасятъ чрезъ директора до Министерството.

Чл. 23. За всички канцелярски работи, учителитѣ сѫ длѣжни да помогатъ на директора.

ГЛАВА III.

Класниятъ учителъ.

Чл. 24. Класниятъ учителъ има:

а) да се грижи за вънкашния и вжтрѣшнъ порядъкъ въ класътъ си;

б) да пази предаденитѣ въ класътъ инвентарни предмети;

в) да води чисто класнитѣ книги и да приготвюва свидѣтелствата на своитѣ ученици;

г) да бди надъ точното присѫствие на учениците си, както и надъ поведението и успѣхътъ му;

д) да представя на директорътъ отпусканіе на учениците си;

е) да доставя на директорътъ, всѣки 6 недѣли, списъкъ на слабитѣ си ученици;

ж) да наказва своитѣ ученици въ границите на правата;

з) да съобщава побѣжнитѣ приключения и общия вървежъ на класътъ си, както и да прави нуждните предложения, въ учителския съвѣтъ за подобренията, които той намира за нуждни въ поврѣнія нему класъ.

и) да предлага бѣлѣжи за учениците си, по поведение и прилежание, въ учителския съвѣтъ.

ГЛАВА IV.

Майстори-учители.

Чл. 25. Майсторитѣ-учители иматъ правата и обязанностите на учителитѣ. Тѣ рѣководятъ работитѣ въ работилиниците и управляватъ подмайсторитѣ и работницитѣ, ако има такива.

Чл. 26. За нуждните материали въ работилиниците, тѣ се обрѣщатъ писмено до директорътъ.

Чл. 27. Тѣ небива да предприематъ нови работи, или порожки отвѣнъ, безъ разрешение отъ директорътъ.

Чл. 28. Майсторитѣ-учители държатъ книги въ складовете си, въ които означаватъ постѣживането на нови издѣлия по номеръ, утвѣрденъ съ печата на заведението.

Чл. 29. Майсторитѣ-учители трѣбва, всѣки два мѣсесеца, да представятъ на директорътъ, въ особенъ списъкъ, изработенитѣ предмети.

Чл. 30. Всѣки майсторъ-учитель, ще държи за учениците си, отъ своето отдѣление, книга, въ която ще се забѣлѣжва, кога, каква работа е дадена на ученика и кога е свършена.

Чл. 31. Въ опредѣленитѣ часове за работа, майсторитѣ и подмайсторитѣ сѫ длѣжни да надзиратъ работитѣ на учениците. Никога небива учениците да оставатъ сами въ работилиниците.

Чл. 32. Само въ присѫствието на майсторитѣ, или подмайсторитѣ, става отварянието и затварянието на работилиниците.

Чл. 33. Въ края на годината, майсторитѣ учители излагатъ на кратко, въ единъ мемоаръ, работитѣ, които сѫ се извѣршили презъ годината, показватъ станалитѣ усъвѣршенствувания въ работението на разни издѣлия, както и най-напредналитѣ ученици и предлагатъ нуждните за напредъ подобрения.

ГЛАВА V.

Учителскиятъ съвѣтъ.

Чл. 34. Директорътъ, учителитѣ, майсторитѣ-учители и подмайсторитѣ, съставляватъ учителски съвѣтъ.

Директорътъ или неговътъ намѣстникъ, предсѣдателствува и назначава дневния редъ.

Чл. 35. Директорътъ, учителитѣ и майстори-учители иматъ въ всичко дѣйствителенъ гласъ; подмайсторитѣ гласонодаватъ само когато се касае работата до предметътъ имъ, други пажъ, тѣ иматъ само съвѣщателенъ гласъ.

Директорътъ, или намѣстникътъ му, гласоподава само въ случай на равенство на гласовете.

Чл. 36. Всѣки членъ на учителския съвѣтъ е длѣженъ да присѫствува на учителскиятъ засѣданія; присѫствуващи и неприсѫствуващи членове се забѣлѣжватъ въ протоколътъ.

Чл. 37. На края на всѣки мѣсецъ става редовно засѣданіе. Извѣредни засѣданія свиква директорътъ,

кога намѣри за нуждно, или кога пожелаятъ най-малко трима члена.

Засѣданията трѣбва да ставатъ извѣнъ работнитѣ часове.

Чл. 38. Учителскиятъ съвѣтъ особено се произнася върху:

- а)* учебната основа и измѣнението ѝ;
- б)* заведждане и отхвърляне на учебници;
- в)* предложения за купуване на учебни пособия;
- г)* приемване на ученици въ съмнителенъ случай;
- д)* учебното дѣло и дисциплината, поведението и успѣхътъ на учениците;
- е)* укори и наказания на учениците;
- ж)* преминаване на ученици въ по-горенъ класъ и разрешение за повторенителенъ испитъ.

Освенъ това, членовете могатъ да повдигнатъ въпроси за всѣкакви работи, относящи се до какво и да е по-добре и добрия вървежъ на заведението.

Чл. 39. Директорътъ предварително опредѣля редътъ на разискванията въ засѣдането и го съобщава на членовете съ окръжно, най-малко 12 часа предъ засѣдането.

Чл. 40. На директорътъ се дава право да спре иѣкое рѣшеніе на съвѣта, ако намѣри, че то е противъ сѫществуващите закони или въ врѣда на заведението. Въ такъвъ случай той е длѣженъ, обаче, за тази си постъпка, заедно съ потрѣбните разяснения, да рапорти тутакси въ Министерството.

Чл. 41. Единът отъ учителите, когото назначи директорътъ, държи протоколътъ на всѣко засѣданіе.

Чл. 42. Всѣки членъ отъ учителския съвѣтъ е длѣженъ да се държи точно о рѣшенията на съвѣтътъ.

ГЛАВА VI.

ИКОНОМЪТЪ.

Чл. 43. Икономътъ е подъ прямитѣ заповѣди на директорътъ, той прави нужднитѣ покупки, пази купениетѣ материали и държи за тѣхъ отдѣлни регистри.

Чл. 44. Полученитѣ отъ директорътъ сумми за покупки, той е длѣженъ, на края на всѣка седмица, да оправдава съ законни расписки.

Чл. 45. Икономътъ държи книга за издаване материали на майсторитѣ. Въ случай на отсѫтствие, вмѣсто него, издава материала дежурния ученикъ, но съ знанието на директора и въ присѫтствието на единъ майсторъ, или подмайсторъ.

Чл. 46. Икономътъ отговаря за всичкитѣ нему по-вѣрени предмети и загубенитѣ или поврѣденитѣ се купуватъ за негова смѣтка.

Чл. 47. Складоветѣ за храна и за материалитѣ на занаятчийницата, сѫ подъ вѣдомството на икономътъ и подъ врѣхния надзоръ на директора. Икономътъ е длѣженъ да държи складоветѣ въ добро и чисто сѫстояние и да се грижи, щото предметитѣ да не сѫ изложени ни на най малка поврѣда.

Чл. 48. Само за испълнение на службата си, икономъ има подъ своя рѣжка слугитѣ, готовачтѣ, перачкитѣ, но никакъ не за частнитѣ свои работи.

Чл. 49. Икономъ при заведението извѣрши всичката канцелярска работа, той върши така сѫщо и всичката работа по дѣлопроизводството и отчетността на заведението, подъ надзора на директорътъ и приготвя нужднитѣ отчети и свѣдѣнія. Въ тази си работа той

се подномага и отъ учителите отъ заведението, по распореждането на директорътъ.

ГЛАВА VII.

Лѣкарътъ и болницата при заведението.

Чл. 50. Заведението има свой редовенъ лѣкаръ, който е длѣженъ да посѣщава пансиона при заведението, най-малко 2 пъти въ седмицата и всѣкога, когато той бѫде повиканъ, по необходима нужда.

Чл. 51. Лѣкарътъ на заведението е длѣженъ не само да цѣри болнитѣ при заведението, но негова длѣжностъ е и да се грижи за испълнението на хигиеническитѣ правила въ заведението, та да се предупреждаватъ болѣститѣ. За испълнение на тази своя обязанностъ, той е длѣженъ да исходи и приглежда, самъ лично, най-малко веднѣжъ въ недѣлита, всичкитѣ части на помѣщението (спалнитѣ, столоваята, класнитѣ стаи, работилницитѣ и пр.) за да издирва и указва всичкитѣ обстоятелства, които би пречили на редовнитѣ хигиенически условия, неизбѣжни за здравието на обитателитѣ въ пансиона. Така сѫщо, лѣкарътъ е длѣженъ да бѫде отблизо и добре запознатъ съ условията на живота, който се води въ пансиона, съ храната на пансионеритѣ, съ тѣхното облѣкло, съ занятията имъ и пр., та да може пѣлесно да изучва причинитѣ на болѣститѣ и да може да указва тѣхното отстранение и предупреждание. За всичкитѣ тѣзи свои наблюдения, той се договаря съ директорътъ, а за пѣ-важните обстоятелства, той съобщава писмено на директора за това, което той намира несъгласно съ хигиеническитѣ условия въ заведението, и дава своето мнѣніе за начинътъ, по който трѣбва да се постъпи за предупреждение и отстранение на злото.

Чл. 52. При преглеждане на болнитѣ, ако лѣкарътъ намѣри за нуждно, той се распорежда за пренасяне на болникътъ въ училищната болница.

Чл. 53. Лѣкарътъ възлага заведждането на болницата, върху единого отъ учениците, който е длѣженъ да се грижи за редътъ и чистотата въ болницата, споредъ наставленията на лѣкарътъ. Този учиникъ извѣрши всичко това, подъ надзорътъ и отговорността на икономътъ на заведението.

Чл. 54. Наставленията и редътъ за болницата, споредчани отъ лѣкарътъ, трѣбва да бѫдатъ дадени писмено отъ него и трѣбва да стоятъ въ особна рамка въ болницата, завѣрени съ неговия собствениоръженъ подпись.

Чл. 55. Споредъ указанията на лѣкаря, при болница та трѣбва винаги да се намира една наружна аптека, която да съдържа най-обикновеннитѣ, най-потребнитѣ и неопаснитѣ лѣкарства и лѣкарски материали и инструменти, нуждни, на бѣрза рѣжка, за иѣкои маловажни, обикновенни болѣсти или за първа помощъ, при извѣрни нещастни случаи. Както за качеството, тѣй сѫщо и за количеството на лѣкарствата и материалитѣ, по-трѣбни за тази аптека, лѣкарътъ съставлява самъ списъкъ и го предава на директорътъ за тѣхното набавяне. Освѣнъ това, лѣкарътъ е длѣженъ да се грижи за попълняването и държението въ добър редъ и чистота тази аптека.

Чл. 56. Ако иѣкой отъ болнитѣ страдае отъ иѣкой епидемическа болѣсть, опасна да зарази не само и друг-

гитъ болни, но и другите обитатели на пансиона, то лѣкаръ е длѣженъ да се распореди тутакси, за незабавното пренасяне на такъвъ болникъ въ градската болница.

Чл. 57. Петь дни преди истичанието на всѣки мѣсецъ, лѣкаръ съставлява особна вѣдомостъ, въ която се указва, както хигиеническото състояние на заведението, така сѫщо се изброява и количеството на болѣвши, презъ този мѣсецъ, характера на болѣстта, траението на болѣстта, денътъ въ който болниятъ сѫ постъпили и излѣзли изъ болницата, количеството на болѣвши, безъ да влизатъ въ болницата и на тѣзи, които сѫ лѣжали въ нея. Тази вѣдомостъ лѣкаръ предава на директора, който испровожда отъ нея копие въ Министерството на Финансите.

ГЛАВА VIII.

Прислугата при заведението.

Чл. 58. Въ числото на прислугата при заведението се приематъ само лица, които сѫ честни, трѣзвенни, старателни и съ опитна способностъ въ испълнението на своите обязанности.

Чл. 59. Много млади или много стари лица, или лица съ иѣкой тѣлесенъ недостатъкъ, за слуги въ заведението не се приематъ.

Чл. 60. Предпочтение се отдава винаги на такива лица, които притѣжаватъ освенъ другитѣ изискуеми качества за да бждатъ приети като слуги въ заведението, още и да сѫ отбили своята военна повинностъ, тѣй като такива лица сѫ запознати по-добре съ редъ и дисциплина.

Чл. 61. Всѣки единъ отъ прислугата ще има подробно указание отъ директора на заведението, за всичките работи, които той ще има да върши и за врѣмето, презъ което трѣбва да ги върши и до кога трѣбва да ги свърши.

Чл. 62. Всѣки единъ отъ прислугата е длѣженъ, безпрекословно, бѣзо и точно да испълнява всичките работи, които е билъ накаранъ да извърши.

Чл. 63. Всѣки единъ отъ прислугата при заведението е отговоренъ, както за всѣка една загубена, съсирана или развалена вещь отъ заведението, тѣй сѫщо и за безпорядъка и нечистотията, които този кой да е слуга е допусналъ, при извършване на своята обязанностъ.

Чл. 64. Всѣки единъ отъ прислугата е задълженъ да пази най-строго, щото да се неизрасходватъ и съсиратъ безъ нужда, както материала за отоплението и освѣтлението, тѣй сѫщо и другитѣ предмети на заведението.

Чл. 65. На слугитѣ е строго забранено да се отстраняватъ отъ заведението, кѫдѣ и да било, безъ предварителното разрѣщение на икономъ или неговия намѣстникъ. Така сѫщо е забранено на прислугата да приематъ чужди лица въ заведението, да водятъ съ тѣхъ безполезни приказки, или да ядатъ и пишатъ наедно въ заведението.

Чл. 66. На слугитѣ е строго забранено да злоупотребляватъ съ спиртни пития, или да упражняватъ какви и да било хазартни игри.

Чл. 67. На слугитѣ е строго забранено да се събиратъ и водятъ интимни разговори съ вѣспитаницитѣ на заведението, или да имъ услужватъ потайно

съ какви и да било нѣща, които сѫ запретени и не се допушкатъ на вѣспитаницитѣ.

Чл. 68. На слугитѣ е най-строго забранено не само сами да злоупотребляватъ съ какво и да било отъ имота на заведението, но нито да несмѣятъ да бждатъ невнимателни къмъ какво и да било злоупотребление отъ чужди лица. Уловенитѣ въ такова престъпление слуги се отстраняватъ незабавно отъ заведението, безъ предварително увѣдомление, кото имъ се спира частъ отъ платата за обспечение на погубата, а ако работата е била по-серioзна и направена съ предумишлене, то за постъпката на виновния се съобщава на най-близката полицейска власть.

Чл. 69. Стоене безъ работа, ненаврѣменно спанье, или неоправдано размайване съ извѣршване на своята работа, има за слѣдствие незабавното отстранение на той кой да е слуга, безъ всѣко предварително предупреждение.

Чл. 70. Когато иѣкой отъ прислугата поисква да се уволни отъ длѣностъ при заведението, то той е длѣженъ да предизвѣсти директора за това, чрезъ иконома при заведението, 15 дни преди напушчанието. Така сѫщо, ако заведението иска да отпусне отъ длѣностъ иѣкого отъ прислугата, то на такъвъ му се съобщава 15 дни преди денътъ на отстранението му.

Чл. 71. Върховния надзоръ върху прислугата има директора, а прямия надзоръ—иконома при заведението, който е и отговоренъ за всичките дѣйствия, опущения и престъпления отъ страна на слугитѣ, происходящи отъ неговото невнимание, небрежностъ, непредупредителностъ и неумѣстни распореждания и заповѣди, издадени отъ него на слугитѣ.

Чл. 72. Първото престъпление, противъ указанитѣ тукъ правила, отъ страна на кой да било слуга, води слѣдъ себе си строго съмѣрение отъ страна на директора или иконома; второто престъпление, ако директора намѣри за умѣстно, се наказва съ една глоба въ размѣръ до $\frac{1}{3}$ отъ мѣсечната заплата (по представлението отъ директора и утвѣрдение отъ Министерството на Финансите), а ако и слѣдъ това, нередовния слуга продължава да прави престъпления, то му се съобщава за отстранението му отъ заведението.

Чл. 73. На всѣки единъ отъ слугитѣ, които се отстраняватъ или самоволно напушкатъ заведението, се дава едно свидѣтелство отъ управлението на заведението, въ което се означава, както врѣмето презъ което е слугувалъ въ заведението и какъ е слугувалъ, така сѫщо и причинитѣ, по които напушта или се отстранява отъ заведението.

ГЛАВА IX.

Библиотеката при заведението.

Чл. 74. При заведението сѫществува една по вѣзможности пълна и съответствующа съ цѣлъта и специалността на заведението библиотека, която служи за полза на учителитѣ и ученицитѣ отъ заведението.

Чл. 75. Библиотеката се състои отъ двѣ отдѣлния, отъ които едното се предназначава само за учителитѣ отъ заведението, а другото съдѣржа такива книги, които могатъ да се взаематъ за прочитане и на ученицитѣ.

Чл. 76. Съставътъ и распределението на книгитѣ въ библиотеката става чрезъ постановлението отъ учи-

талския съвѣтъ и се извѣршива отъ библиотекаря, който се назначава отъ директора на заведението, съ съгласието на учителския съвѣтъ и който трѣбва да бѫде непремѣнно редовенъ учитель отъ това заведение.

Чл. 77. Назначенія библиотекаръ е длѣженъ да нареџда редовно и удобно книгитѣ и да има, въ нѣколко екземпляра, точенъ и пъленъ каталогъ за тѣхъ.

Чл. 78. Всички книги ще носятъ нумерътъ, подъ който сѫ заведени въ каталогътъ, и ще бѫдатъ подпечатани поне на 4 разни мѣста съ печата на заведението.

Чл. 79. Библиотекаръ взема книги по два пакти въ седмицата на учителитѣ и по веднашъ въ седмицата на ученицитѣ. Той е длѣженъ да опредѣли и съобщи на всички за знаніе, днитѣ и часовете, въ които взема книги. Извѣнъ тѣзи опредѣлени дни и часове, никой нѣма право да безпокой библиотекаря за вземаване книги, но ако той е съгласенъ, може да взема на учителитѣ книги и извѣнъ опредѣленитѣ отъ него дни и часове.

Чл. 80. Взетитѣ книги никой нѣма право да ги държи повече отъ 20 дни съ исключение на тѣзи взети отъ учителитѣ книги, които имъ служатъ като ржководства при преподаванието на тѣхнитѣ специални предмети.

Чл. 81. Преди свършването на учебната година, всички е длѣженъ да повѣрне въ библиотеката всички взети книги.

Чл. 82. Книгитѣ отъ библиотеката се заемватъ само подъ расписване въ особната за тая цѣлъ приготвена книга.

Чл. 83. Библиотекаръ е длѣженъ да държи смѣтка за взетитѣ книги, да се грижи за тѣхното наврѣменно възвръщане и вобще за добрия редъ въ заведението на библиотеката. Той е отговоренъ въобще въ всичко по библиотеката на заведението.

Чл. 84. Който изгуби или повреди нѣкоя книга, дѣлженъ е да я заплати заедно съ разноситѣ за набаванието ѝ или да я повѣрне здрава.

По предложение на библиотекаря, директора предлага при началото на всѣка учебна година, на учителския съвѣтъ да се приготви списъкъ на всички книги, съ които трѣбва да се попълни библиотеката, презъ течението на тази учебна година.

ГЛАВА X.

Учебни пособия и сбирки при заведението.

Чл. 85. За нагледното и по-удобно изучване, както на теоретическитѣ, така сѫщо и на практическитѣ предмети при заведението, сѫществува една по възможности шълна и съответствующа съ цѣльта и специалността на заведението колекция, състояща отъ модели, карти, картини, естественни предмети, служащи за нагледното изучване на различнитѣ материали, физически и химически апарати и други т. подобни.

Чл. 86. По распореждане на директора тѣзи предмети се распределятъ и врѣжватъ на съхранение и упражнение на учителитѣ споредъ предметитѣ, които тѣ преподаватъ и споредъ тѣхната специалност.

Чл. 87. Всички единъ отъ учителитѣ е длѣженъ да пази въ най-добръ и систематически редъ здрави и неповрѣдими всички предмети отъ колекцията, които сѫ

повѣрени на негова грижа, и той е лично отговоренъ за всичко, каквото би се случило съ тѣхъ, относително до тѣхната поврѣда, загуба и пр.

Чл. 88. Всички единъ отъ учителитѣ е длѣженъ да има точенъ и подробенъ списъкъ, въ който да сѫ вписані съ съответствующия номеръ всички предмети отъ колекцията, повѣрени нему за заведение. Този списъкъ се съставлява въ два екземпляра, подписани отъ надлѣжния учител и директора, отъ които единъ съхранява учителътъ, а другия директорътъ на заведението.

Чл. 89. За всички предмети отъ колекцията се приготвятъ особни шкафове, приспособени за удобно нареџдане въ тѣхъ споменутите предмети и снабдени съ ключалки, отъ които възможностъ да държи винаги надлѣжния учителъ.

Чл. 90. Всички единъ учителъ, на когото е повѣрена за съхранение, каква и да е част отъ колекция, е длѣженъ да показва на ученицитѣ всичко което тя съдѣржа, когато дойде врѣме да се спомене въ преподаванието за нѣкоя част отъ нея.

Чл. 91. Когато нѣкой нещастенъ случай е причинилъ неволното съисипване на нѣкой предметъ отъ колекцията (съ исключение на такива предмети, които се исхарчватъ при употреблението имъ, както разни химикали, цѣви, ретортъ и т. п.), то затова се предизвѣстява директора въ присѫствието на когото се съставлява актъ за станалото, отъ който актъ, копие се испровожда въ Министерството на Финансите.

Чл. 92. Преди края на всѣка учебна година, всички единъ отъ учителитѣ, които заведватъ повѣрените тѣмъ колекции, представляватъ въ учителския съвѣтъ списъкъ на нови предмети за попълнение на тѣзи колекции, съ които е нужно да се снабди заведението въ началото на идущата учебна година.

ГЛАВА XI.

Учебнитѣ книги и училищнитѣ реквизитни потребности.

Чл. 93. На всички редовни ученици, заведението набавя нужднитѣ учебни книги и училищнитѣ реквизитни потребности (перг, моливи, бои за рисуване, линии, пергели и т. п.)

Чл. 94. Както учебнитѣ книги, така сѫщо и училищнитѣ реквизитни потребности се опредѣлятъ преди началото на учебната година отъ учителския съвѣтъ, по предложението на учителитѣ.

Директорътъ е длѣженъ съ врѣме да направи нужднитѣ распореждания за тѣхното набавяне.

Чл. 95. На всички учителъ, споредъ специалността му, се раздаватъ отъ директора нужднитѣ предмети отъ споменутите по-горѣ, по потреба на ученицитѣ, които за това дава расписка на директора. Учителя отъ своя страна раздава тѣзи предмети тоже срѣщу расписка на ученицитѣ си, като държи смѣтка и слѣди щото да не става никакво излишно злоупотрѣбление съ тѣхното употребление.

Чл. 96. При края на всѣка учебна година, слѣдъ свършване на испитътъ, надлѣжния учителъ събира отъ всички ученици дадените тѣмъ учебни книги и неупотрѣбни училищни реквизитни потребности (линии, пергели и пр.), които отъ своя страна ги възвръща на директора, придружени съ единъ точенъ за тѣхъ списъкъ.

Тези предмети се раздават изново, по горбозначения редъ на учениците при настъпването на новата учебна година.

Чл. 97. Същия редъ споменутъ по-горе се пази и при раздаванието и събирането на инструментите отъ работниците.

Чл. 98. Бракуванието на исхабените и неприспособими вече за въ работа предмети и тъхното замързане става чрезъ съставянето на единъ актъ, подписанъ отъ надлежния учител и директора, въ който тръбва подробно да сѫ мотивирани причините на бракуванието.

ГЛАВА XII.

Печатътъ, дѣлопроизводството и книговодството при заведението.

Чл. 99. Заведението има свой печатъ въ канцелярията си, на който около Държавния Гербъ, стои надпись: „*Държавна учебна занаятчийница въ село Княжево.*“

Чл. 100. Всички предписания, писма, телеграмми, вѣдомости, актове и други писменни изложения, които заведението размѣнява съ Финансовото Министерство или съ кое да е друго държавно, обществено или частно учреждение и лица съставлява кореспонденцията на заведението.

Чл. 101. Кореспонденцията се дѣли на входяща и исходяща. Входящата кореспонденция заключва всички писма, телеграмми и други книжа, които заведението получва, а исходящата — всички, които то испраща.

Чл. 102. Всички получавани въ заведението книжа се распечатватъ отъ директора или отъ опълномощеното отъ него лице, който отбѣлѣжва върху тѣхъ денътъ на приемяните, постави нуждата споредъ съдържанието резултация и ги предава за записване въ „*входящия журналъ*“ на лицето, което е натоварено съ това. Върху записаното писмо се поставя текущия номеръ на журнала.

Чл. 103. Записанитѣ въ журнала писма се прибрать отъ лицето, което съставлява отговора имъ, ако изискватъ подобенъ, или отбѣлѣжва да се пришиятъ въ надлежното дѣло, слѣдъ което се предаватъ на лицето, което реди и съхранява архивата на заведението. Отговора се приготвява въ най-непродължително време най-късно въ растояние на 3 дни, ако съдържанието на писмото не изисква особни справки и дѣлги изложения.

Чл. 104. Ни едно писмо неможе да се пришие въ дѣлото, преди да е поставено върху него забѣлѣжка „*къмъ дѣлото*“, която забѣлѣжка тръбва да е придружена съ надлежния подъ нея подпись.

Чл. 105. Иреди да пришие писмото въ съответствуващото дѣло, заведуващият архивата е длъженъ да отбѣлѣжи въ послѣднитѣ графи на входящия журналъ, времето кога е испълнено писмото и номера на отговора, а сѫщо и номера на дѣлото, въ което се пришива.

Чл. 106. Всички исходящи отъ управлението на заведението писма, рапорти, вѣдомости и др. подобни книжа се подписватъ отъ директора на заведението или отъ неговия намѣтникъ, въ случаи на негово отсътствие. Всѣко писмо, приготвено за испращане, тръбва предварително да се прегледа да бѫде чисто, редовно и

правилно написано и лишено отъ всѣкакви грѣшки и опущения.

Чл. 107. Писмата намѣнени за испращане се записватъ предварително въ *исходящия журналъ* отъ кждѣто текущия номеръ се отбѣлѣжва заедно съ датата върху писмото, а въ самия журналъ се написва: както текущия номеръ и датата на испращанието, така сѫщо и учреждението или лицето, до което се испраща, и краткото съдържание на писмото. Датата и текущия номеръ се поставятъ и върху черновката (оригинала) на писмото.

Чл. 108. Подписаното, заномерованото и снабдено съ печата на заведението писмо се испраща на учреждението или лицето, до което е адресирано, а черновката заедно съ входящото писмо се пришива къмъ надлежното дѣло, като се забѣлѣжи сѫщеврѣменно въ *исходния журналъ* номерътъ на дѣлото, въ което се пришива.

Чл. 109. Писмата се разнасятъ чрезъ пощенските станции, но предварително тѣ се записватъ въ разсилната книга. Чиновниците отъ пощенското управление, на които се предаватъ за отправление писмата, или лицата, до които тѣ сѫ адресирани, се подписватъ въ разсилната книга за тѣхното получаване.

Чл. 110. Черновките (оригиналите) на исходящите писма, телеграмми, вѣдомости и пр. се съставляватъ на особни листове за всѣки предметъ.

Тѣ тръбва да сѫ написани на чисто, ясно и безъ много поправки.

Чл. 111. Лицето, което завежда архивата, има грижата да контролира разсилната книга, да ли срещу всѣко отправено писмо има нуждния подпись на получителя му.

Чл. 112. Постъпващите писма, както и черновките на исходящите писма, които иматъ еднакво съдържание, се събиратъ и съпътстватъ въ едно дѣло. Дѣлата, въ които сѫ събрани тѣзи книжа, биватъ толкова на брой, колкото разнообразни въпроси съдържа цѣлата преписка на заведението.

Чл. 113. По личния съставъ, за всяко служащи лице, тръбва да се състави особно дѣло. Всички ще носятъ единъ и сѫщи номеръ, подъ разни букви. Преписката за личния съставъ ще се продължава и пришива въ сѫщите дѣла, безъ да се прекъсва ежегодно, а за другитѣ въпроси, при началото на всѣка учебна година се подновяватъ на ново дѣлата, ако тѣ съдържатъ преписка по учебното дѣло и при началото на всѣка Финансова година се подновяватъ още дѣла, които иматъ чисто административенъ или финансииленъ характеръ.

Чл. 114. Преписката, която по съдържанието си не може да се отнесе нито къмъ едно отъ заведениетѣ дѣла, а и по важността си незаслужва да й се състави особено дѣло, се събира и пришива въ едно дѣло подъ заглавие „*разна преписка*“.

Чл. 115. Щомъ едно писмо се пришие въ дѣлото, то се номерира и се вписва въ описътъ, въ който е изложено съдържанието на писмата въ дѣлото, който описъ се пришива въ началото на всѣко дѣло.

Входящите и исходящите писма се редятъ въ дѣлата — първите споредъ датата на получаванието имъ, а вторите споредъ редътъ на исходящиятъ имъ номеръ.

Чл. 116. Едно дѣло нетръбва да съдържа повече отъ 250 листа. Надмине ли преписката това число, то по

същия въпросъ се съставлява ново дѣло, подъ сѫщето наименование и номеръ, само съ особна буква подъ номера.

Слѣдъ като се свърши едно дѣло, то се пронизва, подпечатва и подписва съ подписа на директора на заведението.

Чл. 117. Въ заведението се държи единъ общъ списъкъ на всички дѣла наредени по годините на тѣхното течение и единъ годишенъ списъкъ, въ който сѫ вписани всички дѣла, заведени презъ годината, тѣхните номери и предметът на тѣхното съдържание.

Чл. 118. Всичката корреспонденция, телеграфна, писмовна, парична или посилочна, която заведението размѣнява съ Министерството и другите правителствени учреждения, се пренася безплатно по пощата и телеграфа съгласно узаконенията на Телеграфо-Пощенското Управление.

Надъ всичката предавана по пощата и телеграфа корреспонденция, трѣбва да се прилага винаги печата на заведението, а отгорѣ на пликът на писмата и др. корреспонденция написва се и номерът, който носи това кое да е писмо.

Чл. 119. Когато заведението испраща писма, телеграмми или други чратки до частни лица, трѣбва на тѣхъ подъ адресът да се забѣлѣжватъ думите: „да се таксува“ и слѣдуемите такси се взематъ отъ получителитѣ въ обикновенъ размѣръ.

Чл. 120. Лицето, което ще получува корреспонденцията на заведението отъ пощата, трѣбва да е снабдено съ нуждната довѣрътъ, съставена въ два екземпляра, отъ които една се пази въ пощенското писалище, а другия носи опълномощеното лице за да го представи при всѣко поискване. Довѣренноститѣ могатъ да бѫдатъ или за всички или само за нѣкои видове корреспонденции.

Чл. 121. Забранено е да се включватъ при правителственната корреспонденция и частни писма.

Чл. 122. Както корреспондентната така сѫщо и финансова часть при заведението трѣбва да се държи въ най-голѣма точностъ и ясностъ.

Чл. 123. При покупкитѣ и продажбитѣ на какви и да било предмети отъ заведението, управлението ще е длѣжно да се съобразява точно съ закона и правилника „за отчетността по бюджета“ издаден отъ Министерството на Финансите и встѫпили въ сила отъ 1 Януарий 1885 година.

Чл. 124. При вземанието отъ държавното съкровище или внасянието въ него парични сумми, управлението на заведението трѣбва да се съобразява точно съ правилника „за устройството отчетността и дѣловодството на окръжните и околоврѣсни ковчежнически“ издаден отъ Министерството на Финансите и встѫпилъ въ сила отъ 1 Януарий 1885 година.

Чл. 125. Съставението на справителниятѣ документи по израсходванитѣ сумми и тѣхното внесение въ ковчежничеството трѣбва да става съобразно и въ съгласие съ правилника „за способа на произвеждането държавни расходи и документитѣ, които трѣбва да ги оправдаватъ“ издаден отъ Министерството на Финансите и влѣзълъ въ сила отъ 1 Януарий 1885 година.

Чл. 126. Управлението на заведението е длѣжно още

да се съобразява точно съ закона и правилника „за веществената отчетност“ издаден отъ Министерството на Финансите и встѫпили въ сила отъ 1 Януарий 1885 година.

Чл. 127. Управлението на заведението е длѣжно да се старае всячески, щото разноситѣ на заведението да не надминуватъ предѣлите на бюджета, а ако е възможно, да ставатъ винаги економии тамъ кѫдето това е възможно. За тая цѣль управлението на заведението ще си състави една программа, споредъ която ще бѫдатъ распределени точно сумитѣ отъ всички параграфи на расхода, съобразно съ врѣмето, прѣзъ което ще се израсходватъ тѣзи сумми.

Чл. 128. Предимѣтитѣ, които се произвеждатъ или изработватъ въ заведението и служатъ за неговото употребление трѣбва да бѫдатъ оцѣнявани и тѣхната стойностъ да се записва въ приходъ на заведението, а истекленитѣ за тѣхната покупка сумми да се вносятъ като доходъ въ хазната.

Чл. 129. Оцѣнението на произведенитѣ или изработени предмети, каквито тѣ и да сѫ, става отъ една комисия, назначена отъ директора на заведението. Оцѣнката се вписва въ особената за тая цѣль пригответа оцѣнителна книга.

Чл. 130. При оцѣнката на изработенитѣ предмети отъ суръвъ материалъ забѣлѣжва се въ надлежнитѣ графи въ книгата: стойността на материала (по покупната цѣна), които е служилъ за изработванието на този кой да е предметъ, извѣстенъ процентъ отъ амортизация на употребленитѣ за направата му инструменти, които се исхабяватъ; стойността на готовия изработен предметъ и чистата стойностъ на самата работа по направата му.

Такава оцѣнителна книга се държи за всички изработени въ заведението предмети безъ различие били тѣ за проданъ или за вѣтрѣшно употребление.

Чл. 131. За покупка на предмети, които несъставатъ текущъ расходъ (мобили, инструменти, учебни пособия, книги за библиотеката и др. т. п.), трѣбва да се иска винаги предварителното разрѣщение на Финансовото Министерство.

Чл. 132. Набавванието материали за храна, дрѣхитѣ на вѣспитаниците и т. п., трѣбва да става съ отдаване чрезъ търгъ на предприемачъ, а само въ извѣнрѣдни случаи, оправдани отъ самитѣ обстоятелства, могатъ да се набавятъ по хазайственъ начинъ и то като се вземе за това предварителното разрѣщение отъ Министерството на Финансите.

Чл. 133. При края на всѣка Финансова година, управлението на заведението представлява подробенъ отчетъ за общата печалба, която е имало заведението, прѣзъ истеклата година отъ своите произведения и разноситѣ, които сѫ станали за материала и други потребности нуждни при получаванието или изработванието на тѣзи произведения.

Чл. 134. Слѣдъ свършванието на финансова година управлението на заведението представя и единъ подробенъ отчетъ, по упражнението на бюджета, прѣзъ истеклата година, като изложи подробно както сумитѣ съ които се е надвишилъ нѣкой параграфъ отъ бюджета и сумитѣ економисани отъ този бюджетъ, тѣй сѫщо и мотивитѣ за надвишениетѣ и економисанитѣ сумми.

Чл. 135. Управлението на заведението е длъжно да събира и бължи постоянно нуждните данни при упражнението на бюджета и при представление рапорта си съ предложение за следующата година да изложи подробно оправданията, които съ предизвикали тези измѣнения, на основание събраниятъ данни, изложени по-горе.

Предложениета, въ които ще бѫдатъ изложени измѣненията, които има да станатъ въ бюджета за следующата година и тѣхните мотиви трѣбва да бѫдатъ испроводени въ Министерството на Финансите, най-късно въ началото на мѣсецъ Юлий.

Чл. 136. Освенъ книгите, потребни за дѣлоизводството и счетоводството (предвидени и здруги държавни учреждения) и тѣзи, които ще се укажатъ нуждни отъ точното приложение и упражнение на настоящия правилникъ, (главна книга за расходитъ на заведението споредъ бюджета за текущата година; квитационна книга, отъ която се отрѣзватъ квитации, срѣщу всѣка сума, постъпила въ заведението; главна книга за приходитъ на заведението, която трѣбва да сътвѣтствува и върви съгласно съ квитационната книга; контролна книга на заведението по отпуснатите авансови сумми и представените срѣщу тѣхъ оправдателни документи; книга за ежедневните расходи на заведението въобще; книга за сметките на продадените отъ заведението предмети и др. т.).

Заведението ще държи още следующите книги:

- а) общъ инвентаръ за всичките принадлежности на заведението;
- б) главната книга за вписване на всичките ученици;
- в) класни книги за отсътствията на учениците;
- г) класни книги за успѣха, поведението и прилежанието на учениците;
- д) пристъпственна книга за учителите;
- е) книга за отсътствия и отнуски на учителите;
- ж) книга за протоколите на учителски съвѣтъ;
- з) книги за входящи и исходящи книжа;
- и) книга за складовете на сировий материалъ;
- к) книга за складовете на изработените изделия;
- л) книги за даване на учениците, при практическите занятия;
- м) дневникъ за всичките купени или набавени отъ доставчика материали, находящи се въ склада съ производителя;
- н) книга за ежедневните расходи по храна на стипендиятъ (водятъ дежурните ученици);
- о) книга за наказанията;
- п) книга за болницата;
- р) списъкъ на дрѣхите и другите вещи, раздадени на стипендиятъ срѣчу расписка;
- с) книга за вписване важните за заведението събития.

III.

Приеманието на ученици, ученикосто и вътрѣшния редъ въ заведението.

ГЛАВА I.

Приемание на учениците.

Чл. 1. Приеманието на учениците въ Държавната учебна занаятчийница, става въ началото на всѣка учебна

година, исклучително въ самата Дирекция на занаятчийницата, отъ 20 до 25 Августъ включително. Покъсно можатъ да се приемватъ ученици само съ разрешението на Финансовото Министерство, чрѣзъ ходатайството на самия директоръ на заведението.

Забѣлѣжка. Прошенията, частните заявления и писма отправени отъ кандидати за ученици, безъ тѣхното лично присъствие въ опредѣлния срокъ въ заведението, било до Дирекцията на заведението, било до Министерството на Финансите, оставатъ безъ всѣко послѣдствие и на просителите нѣма да се отговаря.

Чл. 2. Всѣки, който иска да бѫде приемъ за новъ ученикъ, било като стипендантъ, своеокostenъ или приходящъ, трѣбва лично да подаде направо до директоръ на заведението прошение, придръжено съ всичките изисквани документи, указаны по долу.

Чл. 3. Старитѣ ученици преминватъ въ по-горенъ класъ на основание испитите, дадени отъ тѣхъ при края на истеклата учебна година. Тези отъ тѣхъ, които не съ дали напълно удовлетворителни испити, подлагатъ се на повторителенъ испитъ.

Чл. 4. Ако нѣкой кандидатъ за ученикъ се прияви съ желание да постипи въ по-горенъ класъ, то просбата му може да се испълни само въ тъкъвъ случай, ако такъвъ кандидатъ може да издържи испитъ, както отъ теоретическите, така също и отъ практическите занятия, които съ били преподавани въ предходящия класъ или въ предходящите класове.

Чл. 5. Учащите се въ Държавната учебна занаятчийница биватъ редовни и извѣнредни. Тѣхното приемане става по следующия начинъ:

а) за редовни ученици (стипендиянти и своеокостни) се приемватъ такива, които съ свършили най-малко II класъ отъ нѣкое Държавно или Общинско училище и които съ на възрастъ отъ 14 до 18 години. Приеманието на такива за редовни ученици става или безъ предварителенъ испитъ, ако тѣхните свидѣтелства съ отъ „първи редъ“ и не съ издадени по-преди отъ истечението на една учебна година или съ предварителенъ испитъ, ако тѣхните свидѣтелства не отговарятъ на горните условия или пъкъ никакъ нѣматъ свидѣтелства.

Забѣлѣжка. Всѣки редовенъ ученикъ е длъженъ да съдѣва всичките, както теоретическите, тѣй също и практическите занятия, които се изучаватъ въ заведението.

б) като извѣнредни ученици (обязателно приходящи, но не живущи въ пансиона на заведението) се допускатъ само такива лица, които съ се занимавали отчасти съ нѣкой отъ занаятчийни, които искатъ да усъвършенствуватъ въ работилниците на заведението, но тѣхната възрастъ и подготовката не имъ позволяватъ да се запишатъ и да могатъ да слѣдватъ, като редовни ученици. Извѣнредните ученици съ задължени да посещаватъ редовно практическите занятия, но теоретическите предмети тѣ могатъ само да слушатъ, ако искатъ безъ да съ обязани да държатъ испитъ отъ тѣхъ. Приеманието на такива извѣнредни ученици се допуска безъ испитъ и безъ да се обръща внимание на тѣхната възрастъ.

Забѣлѣжка. Редовните ученици, при свършване на цѣлния курсъ, получватъ особено свидѣтелство, предвидено за тая цѣль, а извѣнредните ученици получватъ само едно писмено удостовѣрение, въ което се указва на врѣмето, прѣвъ което съ се занимавали въ работилниците на за-

ведението и успѣхътъ, който тѣ сѫ постигнали при това си занятие.

Чл. 6. Държавнитѣ стипендианти и своеистинитѣ ученици при заведението сѫ задължени да бѫдатъ безусловно редовни ученици.

Чл. 7. За редовни ученици се приематъ само такива младежи които удовлетворятъ подпълно на слѣдующите условия:

а) да сѫ свършили съ добъръ успѣхъ, не по рано отъ една година, поне II класъ на нѣкое Държавно класно училище, или ако сѫ слѣдовали въ не Държавно класно училище, то да могатъ да издържатъ съ добъръ успѣхъ испитъ по предметътъ, опредѣленъ за издържание отъ тѣхъ приемателенъ испитъ;

б) да не сѫ по-млади отъ 14 години, нито по стари отъ 18 години;

в) да представятъ училищъ нитѣ съ свидѣтелства отъ послѣдната година, които да се отличаватъ най-малко съ похвално поведение и постоянно трудолюбие;

г) да сѫ снабдени съ медицинско свидѣтелство, за че сѫ присаждани отъ испаница и сѫ подпълно здрави и добре развити тѣлесно за механическа работа;

д) да иматъ кръщено свидѣтелство;

е) да представятъ писмо отъ своите родители, наставници или опекуни, че съ тѣхно знание постъпватъ въ заведението и че ще бѫдатъ подъ тѣхния надзоръ и грижа до свършванието на курсътъ;

ж) да представи всѣки отъ тѣхъ, при записването си, налична или писмена гаранция въ размѣръ отъ 100 лева за предварително обезпечението причиненитѣ затуби въ пансиона или работилиницата отъ тоя кой да е ученикъ.

Забѣлѣжка. 1. За всѣка една такава загуба гарантина, която е издалъ писмената гаранция, трѣба да брои въ края на учебната година принадлежащата се сума, иначѣ на таѣтъ ученикъ нѣма да се издава никакво свидѣтелство и гарантинъ ще се тѣгли на сѫдъ.

Забѣлѣжка. 2. Въ управлението на заведението се държи особна книга, въ която се вписватъ, както постъпившите гаранции тѣй сѫщо и причиненитѣ прѣзъ годината поврѣди и при края на учебната година, управлението на заведението изравнява сѣмѣтките въ тази книга, събира дължимото и въ началото на новата учебна година, за всяка изнова нова рубрика за тѣзи сѣмѣтки.

Чл. 8. Оиѣзи младежи, които искатъ да постъпятъ, като Държавни стипендианти или полустипендианти, дължни сѫ да представятъ заедно съ своите прошения освенъ всичките други документи, изброени въ а, б, в, г, д, е, и ж точки отъ чл. 7 на този правилникъ, още и слѣдующите:

а) свидѣтелство за бѣдностъ, издадено отъ надлѣжното Общинско Управление и приподписано отъ инспектора на надлѣжния учебенъ окрѣгъ;

б) задължително писмо, подписано отъ двама поржчители, че ако приетия стипендиантъ напусне прѣдѣрѣменно заведението или бѫде исклученъ отъ него (по неповиновение на установения въ заведението редъ по безнравствено поведение, констатирано съ протоколъ отъ учителския съвѣтъ и немарливо занятие и неудовлетворителенъ успѣхъ, показачъ презъ течението на една учебна година), то поржчителитѣ да заплатятъ израсходваната за него сума за врѣмето, прѣзъ което е билъ стипендиантъ въ заведението, въ размѣръ на суммата, която плащаъ своеистинитѣ ученици. Въ сѫщето това задължително писмо стипендиантъ се обвързва да служи, слѣдъ свършванието на курсътъ по указ-

зание на правителството, толкова години, колкото е и престоялъ въ заведението, само ако правителството го повика на такава служба.

Чл. 9. Учителския съвѣтъ при заведението въ пълния си съставъ образува приемателна комиссия, която разглежда прошенията и документите на просителитѣ, испитва онѣзи, които трѣба да издържатъ приемателенъ испитъ и се произнася за приеманието или отхвърлянието на нѣкого отъ просителитѣ. Тѣзи свои занятия приемателната комиссия трѣба да свърши безусловно до 31 августъ.

Чл. 10. Заключението на учителския съвѣтъ, по приеманието на новопостъпившите ученици въ заведението, изложено въ особенъ протоколъ се препраща незабавно съ рапортъ отъ директора до Министра на Финансите, който потвърждава или отмѣнява постановлението на приемателната комиссия.

Забѣлѣжка. Листътъ на новопостъпившите ученици, който се препраща въ Министерството на Финансите, трѣба да съдѣржа точно и подробно слѣдующите свѣдѣнія за всѣки новопостъпилъ ученикъ:

- а) име и фамилия на ученикътъ;
- б) родомъ отъ гдѣ (окрѣга, околията, селото и града);
- в) възрастъта въ години;
- г) вѣроисповѣданie;
- д) народностъ;
- е) какво училище и кой класъ е свършилъ, преди да се прияви за постъпяване въ заведението;
- ж) занимавалъ ли се е съ нѣкаква практическа работа до постъпяванието му въ заведението, каква и къдѣ;
- з) име и фамилия, занятие и мѣстожителство на родителитѣ му или настойника;
- и) отъ кого е подписана представената гаранция (ако е стипендиантъ или полустипендиантъ);
 - ї) въ кой класъ постъпива;
 - ќ) като стипендиантъ;
 - ѝ) като полустипендиантъ;
 - м) като своеистинъ;
 - н) като приходящъ;
 - о) поведението, означено въ свидѣтелството му;
 - п) трудолюбието и успѣхътъ, показани въ свидѣтелството му;
 - р) описание на представенитѣ съ прошението му документи.

Чл. 11. Повторителитѣ и приемателитѣ испити ще ставатъ отъ 25 до 28 августъ включително.

Чл. 12. Своеистинитѣ ученици при Държавната учебна запаятчийница плащатъ по 300 лева годишно, а полустипендиантитѣ по 150 лева годишно и то въ предплата: първите по 100 лева за всѣко четиридесетъ и вторите по 50 лева за сѫщото врѣме. За тази плата тѣ получаватъ: помъщение, отопление, освѣтление, дрѣхи, храна, пране, баня, лѣкарства и всички потребни учебници, учебни пособия и инструменти за работа.

Чл. 13. Ако на иной своеистинъ ученикъ или полустипендиантъ преплатата закаже повече отъ 15 дни, то той се отстранява отъ пансиона на заведението, а за исплащанието на принадлежащата се за 15 дни сума се спира за своеистинитѣ отъ вложената гаранция отъ 100 лева, а за полустипендиантитѣ се търси принадлежащата се плата отъ поржчителитѣ, които сѫ подписали неговата гаранция.

Забължка. Ако нѣкой своеокostenъ ученикъ или по-
лучистипендиянть напусне заведението или бѫде отстраненъ отъ него, то той загубва правото на предплатената
сума, която остава за въ полза на училищната библиотека.

Чл. 14. Ученицето при държавната учебна занаятчийница, както по теоретическиятъ, тъй сѫщо и по практическиятъ предмети е безплатно, както за редовнитъ, тъй сѫщо и за извънреднитъ ученици; но учебниците и учебните пособия получаватъ само стипендиянтиятъ, полустипендиянтиятъ и своеокостнитъ ученици, а извънредните (приходящите) сѫ длъжни сами да си ги на-
баватъ.

Забължка. Потрѣбните инструменти за занятие въ работилищите сѫ на расположение бесплатно за всичките ученици, както за редовните, тъй и за извънредните.

Чл. 15. Както учебниците и инструментите за работа, тъй сѫщо и ония отъ учебните пособия, които не се употребяватъ (линии, пергели и тѣмъ подобни) се раздаватъ на редовните ученици подъ расписка и слѣдъ свършванието на курсътъ, тѣ сѫ длъжни да ги предадатъ въ запазенъ видъ, макаръ и употребени. Невнимателното обръщане съ тѣзи предмети, или тѣхното сило исхабяване, предизвиква заплашанието имъ отъ страна на ученика, отъ вложимата за тая цѣлъ сума отъ 100 лева.

ГЛАВА II.

Учение, траение на уроци и распусти.

Чл. 16. Учебната година захваща отъ 1 септември и се свършива на 15 юлий.

Чл. 17. Въ началото на учебната година, учителския съвѣтъ установлява годишната программа на теоретическиятъ и практическиятъ занятия, съгласно учебната основа на занаятчийницата, съ означение учителите и майсторите за всички класъ и всички предмети. Тая программа се испраща въ Министерството за утвържение най-късно до 5 септември.

Чл. 18. На основание на годишната программа, всички учителъ е длъженъ да приготви най-късно до края на мѣсецъ септември подробенъ конспектъ на учебния, или практически материалъ, който има да се прекара презъ учебната година. Въ тия конспекти трѣбва да се вижда и систематически ходъ на занятията. Тѣхъ, придружени и съ списъкъ на учебниците, по които ще се преподава, дирекцията испраща въ Министерството на одобрение.

Чл. 19. Занятията лѣтѣ ще се продължаватъ отъ 7 до 12 часа предъ обѣдъ и отъ 2 до 5 слѣдъ обѣдъ; зиме отъ $7\frac{1}{2}$ — $12\frac{1}{2}$ часа, а слѣдъ обѣдъ сѫщо отъ 2—5 часа.

За това ще се правятъ отдѣлни программи, за седмичните часове, за лѣтно и за зимно врѣме, които, одобрѣни отъ Министерството, ще се заляпватъ въ класните стаи.

Чл. 20 Всички урокъ отъ теоретическо занятие трае по 1 часъ, исклучително уроцитъ по рисуването и чѣртането, които ще траятъ и по два часа непрекъснато. Практическиятъ занятия трѣбва, по възможностъ, да се държатъ въ непрекъснато врѣме.

Чл. 21. Зачеванието и свършванието на занятията се огласява съ удължение на звѣнецъ.

Чл. 22. Въ особна „книга за присѫтствие“ учителите и майсторите ще записватъ присѫтствието и занятието си въ класъ за всички часъ.

Чл. 23. Майсторите-учители ще даватъ на директора ежемѣсяченъ отчетъ, по практическиятъ занятия, за всички ученици отдельно.

Чл. 24. Учителите по теоретическиятъ занятия сѫ длъжни така да распределятъ работите си, щото всички ученици да бѫде испитванъ отъ всички предмети, поне веднажъ въ 6 недѣли.

Чл. 25. На края на всички мѣсецъ, преподавателите по български язикъ, търгов. кореспонденция, аритметика, счетоводство и геометрия сѫ длъжни да задаватъ на учениците си композиции отъ изученото. Тия композиции, заедно съ забължките, при испитванието на всички ученици — служатъ за прецѣнение на шестнадѣлния му успѣхъ.

По сѫщите предмети, преподавателите задаватъ на учениците всички мѣсецъ, най-малко по 1 домашно упражнение, което учениците записватъ на чисто, въ особенъ тетрадъ.

Чл. 26. Тетрадите за композициите, както и за домашните упражнения, чѣртежните листове и всичките издѣлия на учениците отъ цѣлата година ще се излагатъ на изложение, при края на учебната година.

Чл. 27. Учителите държатъ за всички класъ, а майсторите за всѣко отдельно, по една класна книга, въ която забължватъ, отсѫтствията, успѣхътъ, прилаганието и поведението на учениците.

Чл. 28. Презъ годината има три распусти: първия отъ 10 дни и почва два дни преди Рождество Христово, втория сѫщо отъ 10 дни и почва отъ вечерта на съпоставенъ четвъртъ и третия отъ 16 юлий до 1 септември.

Редовни отпусти има всѣка сѫбота, слѣдъ обѣдъ, всички святи недѣли и неприсѫтствените дни, предвидѣни за другите държавни учебни заведения въ България.

ГЛАВА III.

Испити и свидѣтелства.

Чл. 29. Испитите биватъ:

а) приемни, за нови ученици, по: български язикъ, аритметика и геометрия, въ размѣръ на II-ти класъ отъ държавните реални гимназии;

б) повторителни (виж. чл. 36) отъ по единъ предметъ, по който ученикътъ билъ получилъ годишна бължка, по успѣхътъ си, по малко отъ «удовлетворителенъ», и

в) годишни отъ всичките предмети на изучения материалъ.

Чл. 30. Приемните и повторителните испити ставатъ при началото на учебната година, предъ комиссия, състояща отъ директорътъ и двама учители.

Чл. 31. Годишните испити се държатъ въ края на учебната година. Тѣхното наченование и свършване се опредѣля отъ Министерството на Финансите, по запитванието отъ страна на директора съ особенъ рапортъ, и за тѣзи испити, Министерството командира свой комисаръ, който и присѫтствува на тѣхъ, до свършванието имъ.

Чл. 32. Годишните бължки се опредѣлятъ окончательно, по тоя начинъ: два пъти вземена испитната бължка се събира съ средната бължка отъ учебната година и получениятъ сборъ се дѣли на три. Ако оста-

тъка отъ това дължение е по-малъкъ отъ половина, то той не се смѣта, ако ли е половина или повече, то се зема за цѣла единица.

Годишните бѣлѣжки по поведението и прилежанието се установяватъ въ учителския съвѣтъ, по предложение на класния учитель и споредъ бѣлѣжките въ класната книга.

Чл. 33. Годишните бѣлѣжки по успѣхътъ, поведението и прилежанието, внасятъ класните учители въ особенната рубрика на класните си книги и отъ тукъ *словомъ* — въ главния списъкъ на учениците.

Чл. 34. Приетите бѣлѣжки, за оцѣнение на успѣхътъ сѫ отъ 1 до 6, а така сѫщо и за поведение и прилежание, споредъ както слѣдва:

Степени на бѣлѣжките:

	6	5	4	3	2	1
Поведение	Приимѣрно	По-хвално	Добро	Срѣдно	Лошо	Укорено
Прилежание	Постоянно	Много добро	Добро	Удовлетвор.	Слабо	Непостоянно
Успѣхъ	Отличенъ	Добръ	Добръ	Удовлетвор.	Слабъ	Лошъ

Чл. 35. За да мине въ по-горенъ класъ, ученикътъ трѣба да не е получилъ по успѣхъ, отъ кой да е предметъ, или отъ практическите занятия, ни една годишна бѣлѣжка по-малка отъ «удовлетворителъ».

Чл. 36. Учителскиятъ съвѣтъ, преди заключаване на учебната година, се произнася, кои ученици и по кои предмети могатъ да се допуснатъ на повторителенъ испитъ.

Чл. 37. Върху свидѣтелството на всѣки ученикъ, комуто се допушта поправителенъ испитъ, ще се забѣлѣжи: «ще прави повторителенъ испитъ отъ предметътъ» . . .

Резултатътъ отъ повторителния испитъ забѣлѣжва директорътъ на гърбътъ на свидѣтелството.

Ученикъ съ слаба бѣлѣжка отъ практическото занятие, не се допушта на поправителенъ испитъ.

Чл. 38. На ученикъ, който не издръжи испитъ по всичките предмети, не се дава свидѣтелство; на та-квътъ може да се даде отъ Дирекцията само удостовѣрително, че е слѣдалъ до извѣстно врѣме въ училището, съ общи бѣлѣжки по прилежание и поведение.

Чл. 39. Свидѣтелствата, пригответи отъ класния учитель, съдѣржатъ бѣлѣжките отъ главния списъкъ за успѣхътъ по теоретическите и практическите занятия, по поведението и прилежанието. Тѣ се подписватъ отъ директорътъ, отъ класния учитель и отъ учителите на предметите, и се подпечатватъ съ училищния печатъ.

Въ свидѣтелствата се вписватъ отсѫтствията въобще и неоправданите отдѣлно. Тия послѣдните понижаватъ до негдѣ бѣлѣжките по поведението.

Чл. 40. На ученици, които завършватъ цѣлия курсъ на учебната занаятчийница, ще се дадатъ осенни дипломи, приподписани и отъ Министерския комиссаръ, който е присѫтствуvalъ на испитите.

Чл. 41. За дубликати отъ годишните свидѣтелства ще се взема по 2 лева, а за завършенъ курсъ — по

10 лева, отъ своекошните ученици, за въ полза на училищната библиотека. Държавните стипендии и полустипендии неплащатъ нищо за свидѣтелствата.

ГЛАВА IV.

Дисциплинарни правила.

Чл. 42. Всѣки, който стане ученикъ въ занаятчийницата, дълженъ е да испълнява всичките правила на дисциплината.

Чл. 43. Учениците сѫ дължни точно и редовно да дохождатъ на занятията

Щомъ удари училищния звѣнецъ, всички трѣба да влѣзатъ въ классътъ, или работилницата и съ тишина да очакватъ учителя си.

При влизане и излизане на учителътъ, учениците му отдаватъ приличната честь.

Чл. 44. Презъ врѣме на преподаванието, или практическите занятия, тѣ трѣба да се занимаватъ само съ зададената имъ отъ учителя работа и да не напушчатъ занятията си, освѣнъ по твърдѣ важни нужди и то съ дозволение на учителътъ.

Чл. 45. Учениците сѫ дължни да пазятъ всичките училищни принадлежности. Всѣка поврѣда трѣба да се заплати, а споредъ случая и да се накаже (Виж. чл. 15 глава I. Б.).

Когато не може да се открие причинителя на нѣкоя поврѣда, тогаъ ще се счита, че поврѣдата е станала отъ всичките, та за това ще я заплащатъ всичките ученици отъ классътъ, или отдѣлението, на основание чл. 15 глава I. Б.

Чл. 46. Всѣко неприлично и безиравствено поведение отъ страна на кой да било ученикъ, учениците трѣба да го смѣтатъ, като нападение на честта на всичките и за това нетрѣба да го търпятъ. Особено не може да се търпи ученикъ, който не уважава училищния редъ и предпоставените си и който е непослушенъ, или и грубъ къмъ учителите си.

Чл. 47. По между си учениците трѣба да живѣятъ братски: въ занятията да си помагатъ взаимно, а въ общаките да си бѫдатъ искренни. Особено да сътраинятъ отъ враждебни и настроени донесения за престъпления, за които учителътъ не ги е питалъ самъ.

Чл. 48. Въ всичките си работи учениците трѣба да държатъ чистота, редъ и пестение.

Тѣ сѫ дължни да пазятъ най-голѣма чистота и редъ и въ всичките чомѣщания на заведението.

Запретено е да се ходи съ шапка на главата въ класните стаи.

Чл. 49. Отсѫтствия отъ занятия ще се забѣлѣжватъ въ свидѣтелствата; неизвинените отсѫтствия смаляватъ бѣлѣжката по поведението.

Чл. 50. Отпусъкъ трѣба да моли ученикътъ, чрезъ класния си учителъ, отъ директорътъ.

Който, безъ дозволение, излезе изъ училището, или който си продължи отпусъкъ на повече отъ 8 дни, безъ да увѣдоми, сиѣта се за исключченъ и се постѫпва съ неговата гаранция (и предплатата за своеоконитѣ), съгласно правата, който дава настоящия правилникъ на заведението.

Въ послѣдниятъ случай, само лѣкарско свидѣтелство може да извѣни продължителното отсѫтствие на ученикътъ.

Чл. 51. Всичките ученици съдържани редомъ да дежурствуватъ, отде и за класоветъ.

Чл. 52. Извънъ училището учениците тръбва да държатъ поведение прилично на единъ ученикъ.

Всички приходящъ ученикъ тръбва да съобщава на класния си учитель гдѣ живе и подъ какви условия.

Чл. 53. Никакви дружества на учениците не се позволяватъ. Тѣ могатъ да се ползватъ само съ библиотеката на заведението, отъ кѫдето ще имъ се издаватъ книги, по веднашъ въ недѣлата, отъ учителътъ, който е натоваренъ да завежда библиотеката на заведението.

Чл. 54. Пушение на тютюнъ въ училищнитѣ помѣщения и на публични място е строго запретено. На по-младите ученици пушението е съвсемъ запретено.

Чл. 55. Запретено е на учениците да посещаватъ кафенета, гостиници и други какви и да било публични заведения, било въ селото или въ градътъ, а уловените въ престъпления, предвидени отъ този членъ, се строго наказватъ.

Чл. 56. На учениците отъ Държавната Учебна Занаятчийница се строго забранява да се събиратъ, било кѫде и да е, съ лица отъ съмнително поведение и такива, които по своята възрастъ и занятие, несъответствуващи на положението на единъ ученикъ.

Чл. 57. На всичките ученици отъ Държавната Учебна Занаятчийница се забранява, подъ най-строго наказание, четението, получаванието или държанието на такива книги и вѣстници, които нѣматъ нищо общо съ тѣхната специалностъ или наука и които нѣматъ никакво научно или чисто образователно съдържание.

Чл. 58. Безъ предварителното позволение на Директора отъ заведението, никой ученикъ не смѣе да печати и публикува нищо въ вѣстници, периодически списания или какви и да било печатни книги.

Чл. 59. Политически и религиозни разисквания се забраняватъ абсолютно на всичките ученици отъ заведението, подъ страхъ на най-строго наказание.

ГЛАВА V.

Правила за работилницата.

Чл. 60. Всички ученици тръбва да работятъ въ работилницата съ неуморно прилежание и ревностъ, като има постоянно предъ очи, че само този работникъ, който изучи работата си добре, ще придобие способността да бъде и водителъ.

Чл. 61. Ученикътъ не смѣе самъ да си избира работа; но може учиво да помоли учителътъ си, да му даде работа, която още не е изучилъ добре.

Чл. 62. Всички е длъженъ на врѣме да се намира въ работилницата и, до когато трае практическото занятие, да не се отдалечава, безъ твърдѣ важни причини.

Чл. 63. Всичките немирничества, бѣбрения и небрѣжности, при занятията, наказватъ се съ смаляване бѣлѣжката по приложението, успѣхътъ, даже и по поведението.

Чл. 64. Училищнитѣ орждия, ученикътъ е длъженъ да изди като своя собственность.

Ако нѣкой поврѣди нѣщо отъ невнимание, или нарочно, е длъженъ да заплати поврѣдата (Виж. чл. 15 глава I. Б.).

Чл. 65. Слѣдъ свѣршиване на практическите занятия, тръбва всички ученици да прибератъ предадените имъ орждия въ ковчежето си, а общите сѣчива, да тури на показаното отъ учителътъ място.

Освенъ това, всички е длъженъ самъ да очисти тезгайфть си и да помете опредѣленото нему място.

ГЛАВА VI.

Правила за стипендиянтъ и за пансионътъ въобще.

Чл. 66. Държавнитѣ стипендиянти въ всичко тръбва да бѫдатъ примѣръ на другите ученици.

Чл. 67. Стипендиянты, който неможе да премине въ по-горенъ класъ, загубва стипендията си.

Чл. 68. Стипендиянты, както и другите ученици отъ занаятчийницата, тръбва да носятъ еднокройно облѣкло, именно: панталони, блуза и шинель отъ шаекъ и черна кожена шапка.

Братника на блузата е правъ и обточень съ два сини гайтани; сѫщо и на рѣкавите и на панталоните ще има по единъ синъ гайтанъ. Блузата ще се стяга отвѣтъ съ връвчица. Братника на шинела ще е превитъ.

Чл. 69. Всички отъ живущите въ пансиона при заведението получаватъ:

I. Всички 6 мясеца по:

- 1) единъ чифтъ обуща;
- 2) два чифта чорапи.

II. Всичка година по:

- 3) три ризи;
- 4) три чифта гащи долни;
- 5) два пешкири за лице;
- 6) четири кърпи за носъ;
- 7) два чифта партянки (обивки) вмѣсто чорапи за лѣтно врѣме.

III. Една блуза

9) едини панталони

10) една тънка шапка

отъ синъ памучно платно,

които ще имъ служатъ за

въ работилницата.

IV. Всички 18 мясеци по:

11) единъ чифтъ шаечени панталони;

12) една шеячна блуза (мундиръ);

13) единъ коженъ калпакъ

съ дъно отъ синъ сукно

— съшити, споредъ прос-

тата еднокройна форма за

заведението.

V. Веднашъ за винаги, до като трае курсътъ, при заведението по:

14) единъ шинель;

15) единъ ремикъ за опасвание;

16) единъ желѣзенъ креватъ;

17) единъ сламенникъ;

18) една черга за завиване;

19) два чершава за креватъ;

20) една вѣзглавница;

21) два кальфа за вѣзглавницата;

22) едно долашче за книгите и др. вѣщи на стипендиата.

V. Споредъ нуждите, въ различно врѣме:

23) всичките реквизити за писменни потреби и учебници.

Чл. 70. На края на всяка седмица, учениците предаватъ чрезъ дежурния и по списъкъ, пренирките си

на перачката, която по същия списъкъ, ги връща оправни пакът на дежурния.

Чл. 71. На края на всички месеци икономътъ пре-
глежда всички дръхи на учениците и донася на ди-
ректорътъ за тяхното състояние.

Чл. 72. Износените дръхи учениците повръщатъ въ
управлението.

Чл. 73. Запрещава се на пансионерите да въвеждатъ
въ пансиона чужди лица.

Тъкъм могатъ да приематъ само ония лица, които съ
получили разрешение отъ директорътъ да посещаватъ нѣкога
отъ тяхъ и то въ определената за такова назна-
чение стая.

Чл. 74. Нито единъ ученикъ не може да излѣзе изъ
пансиона, необлечъ въ формата, приета за носение
отъ пансионерите.

Чл. 75. Хазартни игри съ строго, на всички ученици
въ заведението, запретени.

Чл. 76. Каквътъ да е пакетъ, преди да се внесе въ
пансиона, тръбва да се прегледа отъ директора

Внасяне пития или ястия въ пансиона е строго
запретено.

Чл. 77. За всички искания, или разрешения, учениците
ще се обръщатъ къмъ директора.

Болестивни искания съ най-строго запретени.

Чл. 78. Въ недѣля и празнични дни, учениците
могатъ да излизатъ изъ пансиона, само слѣдъ обѣдъ,
но нѣма да зажисняватъ повече отъ 6 часа.

Чл. 79. Който ученикъ иска да отиде въ градътъ,
тръбва да помоли за разрешение, чрезъ класния си
учителъ, отъ директора. Тоя разрешава такъвътъ отпускъ,
но само при важна нужда.

Който не се зивърне въ пансионътъ на определеното
въ билетъ за отпускъ връхме, поддъжи на наказание.

Чл. 80. Запретено е на учениците да си чистятъ
дръхите, или обущата въ спалните.

Чл. 81. Ако нѣкой отъ учениците се разболѣе, то
той ще заяви, чрезъ дежурния, на директора.

Чл. 82. Никой не бива да ходи въ болницата да
постъпва болни, безъ знанието на директора.

Чл. 83. Запретено е на учениците да правятъ какви
и да било шумни забавления въ пансиона

Чл. 84. Учениците ще се съобразяватъ точно и съ
следующите задължения:

а) зимъ и лѣтъ ще ставатъ на 6 часа, а въ празд-
нични дни на 7 часа сутрина;

б) едновременно ще дохождатъ въ трапезарията: на
7 часа сутрина за чай, на 12 часа (зимъ на $12\frac{1}{2}$) за
обѣдъ и на 6 часа за вечеря;

в) отъ 7 часа до $9\frac{1}{2}$ ч. вечеръ, ще си приготвяватъ
уроците, въ стайните за занятие.

г) на $9\frac{3}{4}$ часа вечеръ, всички ще бѫдатъ събрани
въ една определена стая, за обща провѣрка, и

д) на 10 часа, всички ще си легнатъ, слѣдъ обща
молитва.

Чл. 85. На учениците се дава за ядене:

а) хлѣбъ, всички колкото изяде;
б) сутрина чай, или млѣко съ хлѣбъ;
в) на обѣдъ: говежда супа и готовено месо (говеждо,
овче, свинско), а вечеръ готовено месо, а по нѣкога
сирене.

Месото ще се готви на разни ястия съ зеленчуци,
картофи, зелие, бобове, оризъ и пр.

Забранено е. За готвене говяжътъ има особна программа
за всички дни, дадена на готвачътъ, споредъ която той ще
се съобрази.

Чл. 86. Презъ великите и коледните пости ще се
готви постно само презъ първите и последните седмици.

Чл. 87. Запретено е, подъ страхъ на най-строго на-
казание и испъждане отъ заведението, щото, слѣдъ
като сѫ си лѣгнали всички пансионери, да стане
нѣкой отъ тяхъ и се отдалечи отъ зданието на пансиона.

Чл. 88. Забранено е, абсолютно, на дежурните пан-
сионери да влизатъ въ готвачницата и перачницата.

Чл. 89. Всички ученици, живущи въ пансиона, сѫ
задължени да испълняватъ, безъ всичко пререкание и
противорѣчие, всички распореждания и заповѣди, да-
дени отъ директора или отъ учителите на пансиона,
като по расчистването и наредждането на пансиона,
работилниците, класовете или дворътъ на заведението,
така сѫщо и по испълнението на каква и да било работа,
за която бѫдатъ накарани да ѝ извршатъ. Тѣзи, които
откажатъ безусловно повиновение въ тоя случай или
които съ укриване гледатъ да избѣгнатъ испълнението
на възложената тѣмъ работа, се отстраняватъ незабавно
отъ заведението, като нарушители на настоящия пра-
виликъ.

ГЛАВА VII.

Наказания.

Чл. 90. Всичко престъпление на правилата, указаны
въ настоящия правилникъ, се наказва и ако ученикътъ
не се поправи, то наказанието постепенно се увеличава.

Чл. 91. Първа степенъ наказание е мързение отъ
учителътъ, който е забѣлѣжилъ престъпление.

Това мързение може да стане, споредъ обстоятелствата,
и предъ цѣлия класъ.

Чл. 92. Ако това наказание неподѣйствува на ученикътъ,
или самото престъпление е доста важно, то
учителътъ записва това престъпление въ класната книга,
а класния учителъ направя укоръ на ученикътъ, предъ
цѣлия класъ,

Въ особни важни случаи, или ако се е повторило
престъпление, класния учителъ донася работата въ
учителския съвѣтъ за рѣшене.

Чл. 93. Укоръ, назначенъ отъ учителския съвѣтъ,
прави директора на ученикътъ, предъ цѣлия класъ и
въ присъствие на всички членове на съвѣта.

Чл. 94. Наказанието, предвидено въ последните два
параграфа, имать влияние върху бѣлѣжката за пове-
дението на ученикътъ.

Чл. 95. Ученикъ, който е билъ вече 3 пъти наказа-
ванъ съ укоръ отъ учителския съвѣтъ и не се е поправилъ,
предлага се въ Министерството на врѣменно или окон-
чателно исключване.

Освенъ това, отъ заведението ще се исключатъ всички
единъ ученикъ:

а) който въ течение на двѣ години показва все слѣбъ
успѣхъ;

б) който безъ причини недохожда на уроци, редомъ
8 дни;

в) който преправи, или направи свое, или чуждо
свидѣтелство;

г) който се улови въ съвсъмъ безнравствено поведение и въ престъпления, които влекутъ криминално преследование;

д) който подбужда другите ученици къмъ незачитание редът на заведението и непокорство къмъ учителите.

Чл. 96. Исключването на единъ ученикъ се утвърждава отъ Министра на Финансите; до това време ученикът подлежжи на дисциплинарните правила на заведението.

Въ съобени случаи, когато присъствието на ученикът е опасно за поведението на другите ученици, учителският съветъ може да рѣши отдалечението на ученика отъ заведението.

Чл. 97. Исключването на ученикъ се обявлява отъ директора, предъ всичките ученици въ присъствието на учителите.

Чл. 98. Наказанията, предвидѣни въ членове: (90, 91, 92, 93, 94, и 95) могатъ да се налагатъ на нѣколко ученици, даже и на цѣлъ класъ, когато случаятъ изиска.

Чл. 99. Когато престъпленето е твърдѣ врѣдително за дисциплината на учебните заведения въобще, учителският съветъ прави предложение въ Министерството, да не се приема ученикът въ никое държавно училище или въ никое въобще.

Чл. 100. Исключението ученикъ е длъженъ да върне всичките нему предадени вещи отъ заведението, въ противенъ случай, гарантина му отговаря предъ заведението за загубата, сторена отъ исключението ученикъ.

Началникъ на земедѣлческо-търговското отдѣление при Министерството на Финансите: М. Георгиевъ.

По Министерството на Финансите.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4243

Послѣдствие рапорта на г. Т. Пазарджицкий окр. управител отъ 7 февруари т. г. подъ № 1066, извѣстява се на г. окрѣжните управители и постоянните комисии, че на Иванъ Балабановъ и Стоименъ Миневъ жители отъ г. Ихтиманъ (Т. Пазарджицко окрѣжие), срѣщу изгубенитъ отъ тѣхъ реквизициони расписки, на първия за 3 лева и 63 стотинки, а на втория за 15 лева и 7 стотинки, сѫ издадени други расписки дубликатъ подъ сѫщата дата и номеръ: на Иванъ Балабановъ расписката е съ дата 28 ноември 1885 година подъ № 190, а на Стоименъ Миневъ съ дата 23 февруари 1886 година подъ № 146. Изгубенитъ двѣ расписки у когото се намѣрватъ или се представятъ за исплащане да се считатъ за унищожени.

Главенъ Секретарь, Хр. Бѣлчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4425.

Послѣдствие рапорта на Ловченския окр. управител отъ 29 януари т. г. подъ № 618, извѣстява се на г.-да окр. управители и скр. постояннни комисии, че вмѣсто издаденитъ презъ 1885 год. реквизиционни кви-

танции, които били изгубени, Ловченската окр. постояннна комисия е издала подъ сѫщите номера и за сѫщата стойност дубликатъ квитанции на слѣдующите лица:

1) на Нено Резето отъ с. Гложене квитанция подъ № 606, за 1000 оки жито на 130 лева,

2) на Цонъ Конковъ отъ с. Гложене квитанция подъ № 519 за 200 оки жито на 26 лева,

3) на кметския намѣстникъ въ с. Брѣзово:

а) квитанция № 116 за 102 оки жито на 13 лева и 26 стотинки,

б) квитанция № 117 за 102 оки жито на 13 лева и 26 стотинки,

в) квитанция № 594 за 43 овци и 11 говеда на 380 лева,

г) квитанция № 595 за 6 кола сѣно и 12 кола слама на 60 лева,

д) квитанция № 684 за 181 ока жито на 23 лева и 53 стотинки,

е) квитанция № 685 за 185 оки брашно и 87 оки жито на 37 лева и 21 стотинка.

4) на Попъ Т. Венковъ отъ с. Лѣтница квитанция подъ № 173 за 200 оки жито на 26 лева,

5) на Венко Т. Енчовъ отъ с. Лѣтница квитанция подъ № 174 за 200 оки жито на 26 лева и

6) на Илия И. Миховъ отъ с. Лѣтница квитанция № 218 за 200 оки жито на 26 лева.

Затова ако се случи да се появятъ у нѣкого изгубенитъ расписки за исплащане да се считатъ за унищожени.

Главенъ Секретарь, Хр. Бѣлчевъ.

БАЛАНСЪ

на Българската Народна Банка на 31 януари 1887 год.

	лева	ст.
АКТИВЪ:		
Капиталъ невнесенъ - - - - -	2,873,559	98
Наличностъ въ кассата - - - - -	1,908,522	51
Скоопирани полици и записи - - - - -	3,163,786	84
Заеми срещу залогъ - - - - -	98,605	61
Заеми срещу ипотека - - - - -	1,395,820	—
Заеми за земедѣлчески каси:		
за сѣмѣтка на банката - - - - -	2,561,594	09
за сѣмѣтка на държав. съкровище - - - - -		
Заеми на окрѣжни и общини:		
за сѣмѣтка на банката - - - - -	1,053,802	73
за сѣмѣтка на държав. съкровище - - - - -		
Текущи сѣмѣтки лихвени - - - - -	1,093,140	39
Текущи сѣмѣтки безлихвени банката и клоноветъ	459,334	68
Текущи сѣмѣтки безлихвени частни лица и учрежд.	916,457	11
Специални текущи сѣмѣтки - - - - -	1,647,738	49
Депозити - - - - -	—	—
Преводи и акредитивни - - - - -	32,164	10
Движими и недвижими ипоти - - - - -	16,459	64
Общи разиски - - - - -	31,314	69
Разии - - - - -	—	—
Всичко	14,252,300	86
ПАССИВЪ:		
Капиталъ основенъ - - - - -	10,000,000	—
Капиталъ запасенъ - - - - -	274,370	—
Банкноти въ обращение - - - - -	53,010	—
Чужди полици за никако - - - - -	349,972	44
Текущи сѣмѣтки лихвени - - - - -	—	—
Текущи сѣмѣтки безлихвени държ. съкровище - - - - -	—	—
Текущи сѣмѣтки безлихвени частни лица и учрежд.	1,109,610	10
Благове лихвени срочни - - - - -	1,225,270	57
Благове лихвени бессрочни - - - - -	1,073,816	03
Преводи и акредитивни - - - - -	1,301,260	95
Депозити - - - - -	1,647,738	49
Лихви и комисии - - - - -	172,682	08
Разии - - - - -	44,570	20
Всичко	17,252,300	86

Свѣдѣния за постѣплненія отъ недоборитѣ и теку-
щите пряміи данъци.

№ по редѣ	Название на окрѣжните	Събрани отъ 14 до 21 февруарий		Отъ тѣхъ въ реквизи- ционни кви- тации	
		лева	ст.	лева	ст.
1	Варненско	13,551	18	4,301	32
2	Видинско	1) 15,765	68	13,880	61
3	Вратчанско	2) 4,330	64	3,282	19
4	Кюстендилско	3) 26,082	51	15,110	92
5	Ломско	6,297	27	—	—
6	Ловчанско	33,185	28	7,233	88
7	Плѣвненско	47,879	19	21,524	63
8	Разградск	4) 31,237	16	2,130	15
9	Русенско	44,514	06	21,701	18
10	Раховско	5) 9,516	—	1,348	—
11	Свищовско	18,495	45	2,326	54
12	Севлиевско	17,861	63	1,849	76
13	Силистренско	18,520	17	—	—
14	Софийско	20,096	93	4,218	34
15	Трѣнско	6) 13,355	88	10,568	55
16	Тѣрновско	27,686	68	9,402	72
17	Шуменско	31,192	07	2,383	79
18	Пловдивско	17,115	34	1,232	92
19	Хасковско	82,750	18	8,141	09
20	Сливенско	7) 14,028	77	—	—
21	Т.-Пазарджикско	7,417	95	811	32
22	Ст.-Загореско	33,136	37	8,426	70
23	Бургаско	19,907	47	3,892	29
	Всичко	553,923	68	203,766	90

- 1) отъ Бѣлоградчикската околия непостѣпнило нищо;
 2) отъ Орханийската околия непостѣпнило нищо;
 3) безъ постѣплненія отъ Изворската околия;
 4) безъ постѣплненія отъ Разградската околия;
 5) отъ Бѣлослатинската околия непостѣпнило нищо;
 6) безъ постѣплненія отъ Брѣзничката околия;
 7) отъ Котлеоската околия непостѣпнило нищо.

Дирекция на Общественитѣ Сгради.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 782.

На 19 идущий мартъ, частът на 2 слѣдѣ пладнѣ, въ помѣщението на Софийската постоянна комиссия, ще се произведе тѣргъ съ тайна конкуренция, за отдаваніе на предприемачъ доставката, привозваніето и еглобяваніето (монтираніето) на връхнитѣ желѣзни конструкции на слѣдующитѣ мостове, а именно:

1) на моста презъ р. Искрѣ при с. Чомаковци (Раховско окрѣжие), по шоссето Рахово — Луковитъ;

2) на моста презъ р. Искрѣ, при с. Мездра (Вратчанско окрѣжие), по шоссето Рахово — Вратца;

3) на моста презъ р. Осма, при с. Муселиево (Свищовско окрѣжие), по шоссето Никополь — Плѣвенъ.

Исканий залогъ е 6000 лева.

Поемнитѣ условия на доставката могатъ да се ви-
дятъ всѣкой присѫтственъ день и часъ въ канцела-

рията на Софийската постоянна комиссия и въ Ди-
рекцията на Общественитѣ Сгради.

Слѣдѣ 15 дни отъ датата на произвожданіето на
тѣрга ще стане переторжка, съгласно чл. 32 отъ
"закона за публичнитѣ тѣргове".

София, 17 февруарий 1887 год.

Директоръ, П. Поповъ.
Секретарь, И. Д. Гошевъ.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ НАБЛЮДЕНИЯ

(OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES)

презъ мѣсецъ февруарий — pendant le moi Février 1887.

Наблюдения Observations	Часове (часов)		
	21	22	23
Атмосферно на- леганіе реуди- рано на 0°C. — Baromètre reduit à 0°C.	7	715.3	713.5
7	713.7	713.7	719.0
2	713.7	715.6	719.6
9	714.2	714.3	719.3
7	3.1	3.2	1.8
2	7.2	8.0	9.1
9	3.3	4.4	3.9
*)	4.5	5.2	3.7
7	86	72	100
2	64	62	72
9	74	76	86
*)	75	70	86
7	NW 10.08	NW 10.08	—
2	NW 21.6	NW 17.1	—
9	NW 16.20	W 6.3	—
7	облачно couvert	1/4 облачно 1/4 couvert	ясно serein
2	3/4 облачно 3/4 couvert	ясно serein	ясно serein
9	ясно serein	3/4 облачно 3/4 couvert	ясно serein

*) срѣдня — moyenne.

Наблюдателъ: М. Бѣчеваровъ.

Учителъ при Софийската классическа гимназия.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Военное Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1503.

Военното Министерство обявява, че издадените отъ бившият командиръ на II Доброволческо-поборническа дружина капитанъ Каваловъ свидѣтелства на доброволците отъ сѫщата дружина: Панаиотъ Ив. Ламяевъ подъ № 614 и Атанасъ Христевъ подъ № 801, трѣбва да се считатъ недѣйствителни, понеже тѣ сѫ изгубени и въ замѣна имъ сѫ издадени отъ Военното Министерство на помѣннатите доброволци преписи отъ тѣзи свидѣтелства.

г. София, 18 февруари 1887 г.

3—3

Флотилия и морска частъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 223.

Флотилията и морската частъ съгласно чл. 3 отъ „закона за публичнитѣ търгове“ обявява, че на 9-ти мартъ 1887 год., въ 9 $\frac{1}{2}$ часа сутреньта въ управлението на флотилията въ гр. Русе, ще се произведе търгъ съ тайна кункуренция за доставяне 600 тонни каменни въглища кардиоръ отъ първо качество и 10 тонни коксъ въ портовий складъ на частта.

Оферти ще се приематъ до 12 часа по пладнѣ. Срокъ за доставяне на въглищата се опредѣлява отъ дена на утвърдението контракта въ течение 20 дена.

Поехнитѣ условия и образецъ могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день отъ 9 до 6 часа.

Желаещите да участвуватъ въ търга внасятъ залогъ 1200 лева.

г. Русе, 12 февруари 1887 год.

Вр. и д. завѣдующий Флотилията и морската частъ,

Капитанъ: А. Гелевъ.

Конторщикъ: Гавриковъ.

3—(478)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1.

Комисията назначена въ г. Пловдивъ за купуване коне, съгласно обявленето на Военното Министерство (Държавенъ Вѣстникъ, брой 4 1887 год.), съ настоящето си обявява правилника, по който ще се ръководи:

1. Продавача е дълженъ да представи документъ, че коя когото продава е негова собственность или пълномощно, че ще продава чужда собственность.

2. Одобряването на конетъ отъ комисията ще става открито; всѣкий членъ отъ комисията, като се ръководи отъ описанията и инструкциите на Военното Министерство, публично въ време на засѣданието, ще се произнася за годността или негодността на коня и ако е годенъ, то за каква служба.

3. Коня се купува, ако по-голѣмото число членове отъ комисията се произнесе, че той е годенъ.

4. Продавача е дълженъ преди да почне комисията да опѣнява коня, да предяви цѣната му.

5. Годния конъ ще се опѣнява отъ комисията тайно, т. е. всѣкий членъ ще даде тайно гласа си на предсѣдателя, който слѣдъ като събере всичките гласове и извади средната цѣна, обявява я на продавача.

Забѣлжка. Предсѣдателя има единъ глас, който дава преди да е видѣлъ цѣните на другите членове.

6. Продавача, слѣдъ като узнае цѣната на комисията, свободенъ е да продаде коня си или не.

7. Заплащанието на купения конъ ще става въ сребро и на мястото, гдѣто засѣдава комисията.

8. Купуванието ще става на 23, 24 и 25 февруари, на 2, 3, 4, 16, 17, 18, 30 и 31 марта, на 13, 14, 15, 27, 28, 29 и 30 април.

9. Въ назначените дни комисията ще засѣдава отъ 9 часа сутринта до 2 часа послѣ обѣдъ при казармите на 2-и ескадронъ отъ 3-и конни полкъ (бившата жандармерийска казарма при уѣка Марина) въ г. Пловдивъ, гдѣто и трѣбва да се довеждатъ конетъ.

г. Пловдивъ, 14 февруари 1887 год.

Предсѣдателъ на комисията,

Капитанъ: К. Балабановъ.

1—(496)—3

Раховска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 103.

Управлението на Раховската митница честъ има да обяви на населението, че презъ мѣсецъ януари т. г. е намѣрена на брѣга на Дунава близо около село „Остръвъ“ една „наковалня жалѣзарска“. За това приканва притежателите да си я получатъ, като представятъ документи за собственность и заплатятъ разноситетъ. Иначе ако не се явятъ въ растояние на единъ мѣсецъ отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Рахово, 14 февруари 1887 год.

Управителъ: З. Йончевъ.

Секретарь: Н. Марковъ.

1—(503)—1

Разградски болниченъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 24.

Разградски болниченъ съвѣтъ обявява за всеобщо знание, че на 22 илущий мартъ въ 2 часа послѣ обѣдъ, въ помѣщението на мястната окр. постоянна комисия, ще се произведе публиченъ съ явно маловаддаване търгъ, за доставяне нужднитѣ потребности за прехрана, освѣтление, превързване и пране на болните въ бол-

ницата за време отъ 1 априлий до 31 декемврий тек. година.

Желаещите да видятъ условията могатъ и преди произвеждането търга.

До 24 часа слѣдъ възлаганието ще се допустне малонаддаване по 5%.

г. Разградъ, 11 февруари 1887 год.

Предсѣдатель на болн. съвѣтъ: У. Марковъ.

Секретарь: Ив. Кръчмаревъ.

2—(489)—3

Кюстендилска окр. постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 469.

Съ писмо отъ Радомирската реквизиционна комиссия подъ №. 15 отъ 10 текущий препраща обратно въ постоянната комисия една реквизиционна расписка въ дубликат подъ №. 90, издадена на Миле Дамяновъ, кмет. намѣстникъ на с. Гор.-Глоговица, срещу вземеното по реквизиция 2445 оки брашно безъ дара, понеже оригиналната квитанция се намирала между другитѣ такива квитавции, вслѣдствие на това Кюстенд. окр. постоянната комиссия извѣстява за знаене, че поменатата дубликатна расписка се унищожава и отмѣнява обнародваната съ обявление №. 401 дубликатна реквизиционна расписка №. 90 въ брой 17 отъ „Държ. Вѣстникъ“.

г. Кюстендилъ, 13 февруари 1887 год.

Предсѣдатель: А. Карапановъ.

Секретарь: Д. А. Войновъ.

1—(483)—1

Хасковска окр. постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 123.

Хасковската окр. постояннна комиссия отдава чрезъ явно наддаване експлоатацията на дѣвъ правителствени ливади-сазлъци за една година (1 януарий — 31 декември 1887 год.), находящи се: първата, около 550 уврати називаема „Казъ-увасъ“, въ Харманлийското землище (Харманлийска околия) и втората, около 300 увр. називаема „Чантали“, въ землището на село Добричъ (Хасковска околия).

Наддаванието ще стане на 18 идущий мартъ въ 3 часа по европейски слѣдъ пладнѣ, за първата въ Харманлийското околийско управление и за втората въ помѣщението на горѣупоменжтата комиссия.

Подробности по търгътъ и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣкий работенъ день и часъ въ горѣупоменжтите управлени.

Предварителенъ залогъ за вземание участие въ търгътъ е: за „Казъ-увасъ“ — 50 лева и за „Чантали“ — 10 лева.

г. Хасково, 14 февруари 1887 год.

Предсѣдатель: А. Мазеновъ.

Членъ-секретарь: Богой Поповъ.

1—(492)—1

Свищовска окр. постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 151.

На 4 идущий мартъ въ помѣщението на Свищовската окрѣжна постояннa комиссия ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдавание подъ наемъ правителственитѣ совати въ Свищовското окрѣжие за настоящата година.

Търгътъ ще се открие въ означенниятъ денъ на 9 часа преди пладнѣ. За вземание участие въ търгътъ всѣкий конкурентъ трѣбва да представи квитанция отъ нѣкое ковчежничество, че е вложилъ депозитъ 300 лева.

Забѣлежка. Въ окрѣжната комиссия депозитъ не се приема.

Условията за търгътъ могатъ да се видятъ въ канцеларията на комиссията всѣкий присѫтственъ денъ въ опредѣленитѣ за занятие часове.

г. Свищовъ, 13 февруари 1887 год.

Предсѣдатель: Т. Икономовъ.

Членъ-секретарь: Божиновъ.

1—(505)—2

Сливенско град. общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 342.

Сливенското градско-общинско управление съ настоящето си обявява на интересуващи се, че ще отдаде, чрезъ търгъ съ явна конкуренция, построяването на 16 стаи въ градските топли бани (лѣдже), находящи се край рѣката Тунджа, 2 часа далечъ отъ г. Сливенъ. Предполага се направата на стаите да може да се изврши съ около 10000 лева.

Желаещите да наематъ постройката на рѣченитѣ стаи могатъ да се явяватъ въ градско-общинското управление всѣкий присѫтственъ денъ въ опредѣленитѣ за работение часове, за да узнаятъ плана и поемнатъ условия и да намаляватъ.

Послѣдниятъ търгъ ще стане на 15 идущий мартъ мѣсяцъ, часа въ 2 слѣдъ пладнѣ. Претържка по 5% ще има на слѣдующий денъ.

г. Сливенъ, 9 февруари 1887 год.

Предсѣдатель: С. Кожухаревъ.

Секретарь: Иор. Мандровъ.

3—(443)—3

Ломско околийско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 714.

Въ селото Кулѣ-Махала Ломска околия, се намира безъ ступанинъ „юва“, една 5—6 годишна врана биволица съ бѣлези: въ лѣвото ухо преду-рѣза и задирѣза, а въ дѣсното само зади-рѣза.

Ако ступанина ѝ, въ разстояние на 41 день отъ днесъ не се яви да си я получи, ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Ломъ, 12 февруари 1887 год.

За Лом. окол. нач. секретарь: Първановъ.

1—(487)—1

Силистренско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 818.

Въ ювата въ гр. Силистра, се намира едно 3 год. малаче женско, черно, рога малки, на челото бѣло. лѣвото ухо рѣзано, дѣсното има дупка, опашка кѣса и малко бѣла.

Като обявявамъ това, приканвамъ стопана му въ растояние на 41 день отъ днесъ, да се яви съ документите си въ управлението ми, иначе, ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Силистра, 10 февруари 1887 год.

Началникъ: Лучевъ.

1—(491)—1

Секретарь: Стояновъ.

Акаджиларско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 710.

Акаджиларското околийско управление, на основание чл. 3 отъ закона за изгубени добитъци (юва) обявява за знаение, че подъ надзорътъ му въ с. Акаджиларъ, се намиратъ следующите безъ стопанни добитъци: 1) една биволица 4 годишна, косьмъ възжелтъ, рога чивга, на челото малко бѣло, дѣсното ѝ ухо дюстъ кесикъ, а лѣвото има три ойми и опашката ѝ кѣса, и 2) едно биволче 2 годишно, косьмъ черъ, рога кѣси и апашката му на край бѣла.

Ако притежателите на горѣпоменатите два добитъци не се явятъ отъ днесъ до 41 день съ нуждните за правосъдственостъ документи да си ги получатъ, то съгласно чл. 4 отъ сѫщия законъ ще бѫдатъ продадени за въ полза на хазната.

с. Акаджиларъ, 10 февруари 1887 год.

И. д. окол. нач. секретарь: Д. Тодоровъ.

1—(493)—1

Варненско околийско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 811.

Варненското околийско управление честъ има да обяви за всеобщо знаение, че подъ надзора на Гюндевун. общ. се намира една беступанска овца съ червенъ косьмъ, дѣвѣтъ ѝ уши отрѣзани и не агнена (дзвизде).

Ако до 41 день отъ обнародванието настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, не се яви ступанина ѝ съ надлежни документи да си я получи, ще се продаде за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ закона за изгубени добитъци (юва).

г. Варна, 11 февруари 1887 год.

За окол. началникъ: Р. П. Михайловъ.

1—(494)—1

За секретарь: Х. Кондовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 810.

Варненското околийско управление честъ има да обяви за всеобщо знаение, че подъ надзора на Русларск. общ. се намира единъ безъ ступанинъ конь на 4 год., косьмъ сивъ и опашка дѣлга.

Ако до 41 день отъ обнародванието настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, не се яви ступанина му съ надлежни документи да си го получи, ще се продаде за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ закона за изгубени добитъци (юва).

г. Варна, 11 февруари 1887 год.

За окол. началникъ: Г. П. Михайловъ.

За секретарь: Р. Кондовъ.

1—(495)—1

Провадийско околийско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 949.

На основание чл. 3 отъ закона за изгубени добитъци (юва) Провадийското окол. управление, обявява че подъ надзора на Синделски кметски намѣстникъ, се намира безпритежателъ една малакина: 3 год., косьмъ кулестъ, сакареста, опашката ѝ половината бѣла и ногтетъ на задните ѹ крака съ отъ вънъ бѣли.

Ако стопанина на горѣпоменатата малакина отъ днесъ до 41 день не се яви съ нуждните документи за правосъдственостъ и си я получи ще се продаде за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ сѫщия законъ.

г. Провадия, 12 февруари 1887 год.

Окол. началникъ: Пенчовъ.

Секретарь: К. Бъчеваровъ.

1—(497)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 919.

На основание чл. 3 отъ закона за изгубени добитъци (юва) Провадийското сколийско управление обявява, че подъ надзора на Куртъ-Деренски кметски намѣстникъ, се намира отъ 20 дни насамъ безпритежателъ едно теличе $2\frac{1}{2}$ год., косьмъ жълтиницивъ, лѣвото ухо отрѣзано отъ върха и рогата му прави.

Ако стопанина на горѣпоменатото теличе отъ днесъ до 41 день съ нуждните документи за правосъдственостъ не се яви и си го получи ще се продаде за въ полза на хазната съгласно чл. 4 отъ сѫщия законъ.

г. Провадия, 10 февруари 1887 год.

Окол. началникъ: Пенчовъ.

Секретарь: К. Бъчеваровъ.

1—(498)—1

Г.-Орѣховско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 836.

Въ Долно-Гнойшката селска черда се намиратъ безъ ступанинъ (юва):

1) една крава 5—6 годишна, бѣла, въ дѣвѣтъ уши стрѣло-уха, а въ лѣвото зади, Ѣза и рога склучени;

2) юнче 4 год., сиво, въ дѣсното ухо отзадъ жабо-ухо, а въ лѣвото цѣпо-ухо, и

3) юнче 4 год. и бѣло.

Ступанитъ на тѣхъ добичета се приканватъ въ растояние на 41 день отъ денътъ на еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, снабдени съ нуждните свидѣтелства да се явятъ въ управ-

влението ми за получаване; иакът, ще бъдатъ прода-
дени за въ полза на хазната.

г. Рахою, 14 февруари 1887 год.

Началникъ: Славковъ.

1—(502)—1

Секретарь: Стаменковъ.

Русенско окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 651.

Въ чердата на с. Щъркево, се намиратъ безприте-
жатель два коня съ слѣдующитѣ бѣлези и двата по на
7—8 год., косъмътъ имъ сивъ, на едина дѣсни а на
другия лѣвий предни крака подковани съ руски петали,
а другитѣ по три крака подковани съ турски петали и
приличатъ на пайтонжийски коне.

Стопанинътъ имъ, снабденъ съ нужднитѣ свидѣтелства,
до 41 день отъ дена на еднократното публикуване
настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ако не се яви
за да ги получи, ще се продадѫтъ за въ полза на хазната.

г. Русе. 14 февруари 1887 год.

Окол. началникъ: И. В. Д. Геговъ.

1—(501)—1

Секретарь: Даневъ.

Казанлѫшкий мировий сѫдия.

ПРИЗОВКА

№ 203.

Казанлѫшкий мировий сѫдия, на основание ст. 115
п. 2 отъ Времен. Съдебни Правила, призовава Мехмедъ
Хисейновъ, жителъ изъ с. Шейново, Казанлѫшка око-
лия, а по настоящемъ живущъ въ Турция Айдѣнска
околия, село Борувъ Кьой, да се яви лично или чрезъ
законенъ повѣренникъ въ камарата на Казанлѫшкото
мирово сѫдилище, най-касно слѣдъ четири мѣсесца отъ
деньтѣ на послѣдното трикратно обнародование на на-
стоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори
на предявението срещу му искъ отъ Димитъръ К. Икономовъ
изъ гр. Казанлѫкъ, за 1000 лева по записъ.

Въ случай на неявка, мировий сѫдия ще постажи
съгласно ст. 115 и 116 отъ Гражд. Мирово Сѫдопро-
изводство.

г. Казанлѫкъ, 28 януари 1887 год.

Мировий сѫдия: С. П. Карасимеоновъ.

2—(343)—3

Севлиевский сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 71.

Подписанъ, Никола Коковъ, сѫдебенъ приставъ при
Севлиевский окр. сѫдъ, на основание издадений отъ
сѫдъ на 29 януари 1886 година исполнителенъ
листъ №. 131, въ полза на Христо Топузановъ отъ
гр. Севлиево, повѣренникъ на Ив. Х. Бурмовъ отъ
г. Габрово и ст. ст. 452, 454, 455, 458, 461, 462
и 465 отъ Временитѣ Съдебни Правила, съявявамъ,
че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето
въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще трае публич-
ната проданъ на слѣдующитѣ недвижими имущества

находяща се въ с. Чъдарлий и мѣстността му, която
ще се почне отъ първоначалната имъ оцѣнка, собственини
на Илия Петковъ, Колю Минковъ и Илия Тодоровъ отъ
сѫщото село,, а именно:

1) къща на горниятъ край на селото, между съсѣди:
Узунъ Бекирооглу Ибридъ, Бекиръ Чаушъ, пѣть, Минко
Църевъ и нива, едноетажна състояща отъ соба и хи-
шови, една стая отдѣлно и отъ около 3 дюлюма дворъ,
материалъ дървенъ, покрита съ плочи, лице 7 метра и
95 сантиметра, широка 5 метра и 90 сантиметра и
висока 2 метра и 90 сантиметра, оцѣнена за 2500
гроша;

2) нива на дервента около 3 дюлюма, между съсѣди:
пѣть, Тахиръ Пехливанъ и Гадманъ Али Ага, оцѣнена
за 300 гроша;

3) нива въ „кечи-яла“ около 3 дюлюма, между съ-
сѣди: долчинка, пѣть и Колю Минковъ, оцѣнена за 250
гроша;

4) нива въ „Икинликъ“ около 3 дюлюма, между съ-
сѣди: Ибрахимъ Узунъ Бекирооглу, Минко Църевъ, Недю
Колевъ и Ионко Колевъ, оцѣнена за 300 гроша;

5) ливада въ „Малаучъ“ около 3 дюлюма, между съ-
сѣди: Атибоолу Ибридъ и Минко Църевъ, оцѣнена за
300 гроша;

6) кория въ „Кузатъ“ около 6 дюлюма, между съ-
сѣди: пѣть, дере и Фератъ Чаушъ, оцѣнена за 600
гроша;

7) нива „подъ лозата“ около 3 дюлюма, между съ-
сѣди: Минко Църевъ, Ибоолу Али и Айвазоолу Ахмедъ,
оценена за 300 гроша;

8) кория въ „Бей-яланъ“ около 5 дюлюма, между съ-
сѣди: Колю Минковъ, Назъръ Ибрахимъ и пѣть, оцѣ-
нена за 500 гроша;

9) дѣвъ нива на „Бунаръ-кърши“ около 4 дюлюма,
между съсѣди: Иванъ Къневъ, Кара Юсенъ, Бекиръ
Чаушъ и дере, оцѣнена за 500 гроша;

10) нива въ „Кузътъ“ около 3 дюлюма, между съ-
сѣди: Ионко Колевъ, Атибоолу Ибрахимъ, Шебекоолу
Ахмедъ, и орманъ, оцѣнена за 300 гроша;

11) нива подъ селото около 3 дюлюма, между съсѣди:
Назъръ Ибрахимъ, орманъ, Айвадоолу Ахмедъ и Беки-
роолу Ахмедъ, оцѣнена за 300 гроша;

12) нива подъ селото, около $2\frac{1}{2}$ дюл., между съсѣди:
Назъръ Ибрахимъ, Абоолу Хасанъ, Къратълъ Мехмедъ и
Реджебъ Молла Еминоолу, оцѣнена за 300 гроша;

13) нива на „Скърджаларъ“, около 3 дюлюма, между
съсѣди: Ибоолу Юсенъ, Кара Юсенъ Атибоолу Ред-
жебъ и пѣть, оцѣнена за 300 гроша;

14) кория въ „Кепникъ“, около 40 дюлюма, между
съсѣди: Илия Теодоровъ, дере и пѣть, оцѣнена за
3000 гроша..

Които се продаватъ за издѣлжение упоменатий горѣ
исполнителенъ листъ отъ сумма 7147 $\frac{1}{2}$ гроша, лихви
по 12% въ годината отъ 28 августъ 1885 година до
испращащето имъ, 38 лева и 76 стот. сѫдебни раз-
носки, правоизводение на дѣлото 325 гроша и всички
разноски по исполнението.

Горѣпоменаатитѣ имущества не сѫ отчуждавани нито
залагани и продажбата имъ ще се извърши въ канце-
ларията ми въ г. Севлиево.

г. Севлиево, 16 януари 1887 год.

Сѫдебенъ приставъ: Н. Коковъ.

3—363)—33

Русенският аппелативен съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 325.

Русенският аппелативен съдъ, отдѣление гражданско съгласно ст. 115 § 8 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Кантарджи Ешрефъ-Ага, настоящий на Кантарджи Кяшизовитъ васъдници, бивши жител изъ г. Русе, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, за да се яви въ съдъ лично, или чрезъ законно опълномощенъ повѣренникъ, слѣдъ шестъ мѣсесца, отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заведения срещу него отъ Братия Петър и Вѣрбанъ Н. Винарови, изъ гр. Русе, искъ за признааванието имъ собственици на купената имъ къща за 33.200 лева.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще счита пропедурата за испълнена и ще разгледа дѣлото съгласно ст. 362 отъ Временните Съдебни Правила.

г. Русе, 29 януари 1887 год.

Подпредсѣдателъ: А. Канаазирский.
Подсекретаръ: Б. Рѣдкоствѣровъ.

1—(356)—3

Търнският окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 472.

Търнският окръженъ съдъ съгласно съ протокола си опредѣление отъ 8 декември 1886 година, станало по угловното дѣло №. 39/86 год. и възъ основание ст. 850 и 851 стъ Временните Съдебни Правила обявява, че търси отклюшивши се отъ съдеенбното слѣдствие Тодоръ Василиевъ Калайджия, родомъ отъ гр. Прилепъ (Македония), а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, обвиняемъ въ разбиване дюкена на Димко Наумовъ и Илия Георгиевъ отъ гр. Търнъ и открадване парите имъ и два револвера.

Отличителнитѣ черти на Тодоръ Василиевъ Калайджията сѫ: 34—36 годишъ, рѣстъ високъ, лице черно и намръщено, очи черни, мустаци черни, брада черна бръсната.

Този съдъ умолява всѣкиго, който би узналъ мѣстожителството на горѣспоменатий Тодоръ Василиевъ Калайджия, да съобщи на най-близките полицейски и административни власти, а тѣзи послѣдните се замоляватъ да го препратятъ въ съдътъ.

г. Търнъ, 30 януари 1887 год.

Предсѣдателъ: В. Илиевъ.
Секретаръ: П. Бѣлмажевъ.

1—(364)—3

Търновският окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 503.

Гражданското отдѣление на Търновският окр. съдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Минчо Ивановъ отъ с. Шереметя, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ този

съдъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ шесть мѣсесца отъ денътъ на троекратното обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявението срещу му искъ, отъ наследниците на покойния Петко Атанасовъ Босевъ отъ гр. Лѣсковецъ за 1021 лева по залисъ.

Въ случай на неявяване, съда ще рѣши дѣлото заочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ същите правила.

г. Търново, 26 януари 1886 год.

Подпредсѣдателъ: А. Хр. Филчовъ.

Подсекретаръ: С. Драгоевъ.

1—(367)—3

Севлиевският окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 202.

Севлиевският окр. съдъ, съгласно опредѣленето си станало въ распоредителното му засѣдание на 28 януари н. г. подъ №. 18 и на основание ст. ст. 850 и 851 п. 2 и 3 отъ Временните Съдебни Правила, търси арестантина по слѣдственото дѣло №. 6 отъ 1886 год. Мустафа Х. Алиевъ, жител отъ с. Ново-село, Дрѣновска околия, обвиняемъ съ още нѣколко души въ разбойничество и устройване на шайки, който Х. Алиевъ, при конвоирането му вѣдно съ другите отъ гр. Търново за гр. Севлиево, при пристиганието имъ до сѫщото с. Ново-село, търтилъ да бѣга и сполучилъ да избѣга отъ рѣжетъ на стражарите неизвѣстно гдѣ.

Отличителнитѣ черти на обвиняемия сѫ слѣдующитѣ: 25—26 годишъ, рѣстъ високъ, чело обикновенно, носъ обикновенъ, очи черни, брада бръсната, уста умѣренни, коса черна, вѣжди черни, лице валчесто, на дѣсната страна на лицето има малко черна лунка и облечъ съ прости турски дрѣхи.

Всѣки който знае гдѣ се намира горѣпоменатий обвиняемъ, умолява се да съобщи мѣстопребиванието му на най-близките административно-полицейски власти, а тия послѣдните се умоляватъ да го препроводятъ въ Севлиевският окр. съдъ.

г. Севлиево, 30 януари 1887 год.

Предсѣдателъ: Юранъ Стояновъ.

Подсекретаръ: Илия И. Доламовъ.

1—(395)—3

Горне-Орѣховският мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 1669.

Горне-Орѣховският мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, призовава наследниците на покойния Москва Христовъ, Никола и Павла бивши жители на г. Лѣсковецъ, а по настоящемъ въ Русия, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ лично, или чрезъ законни повѣренници, въ камарата на повѣреното му сѫдилище, най-касно слѣдъ четири мѣсесца отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ, на предявението срещу тѣхъ, Неда Стоянова Димова и Наца Николова Иванова жителки изъ г. Лѣсковецъ, искъ отъ Петра Кърчевъ изъ

г. Търново, пълномощникъ на Пенко Димовъ отъ Лѣсковецъ, за 28 минца по записъ.

Въ случай на неявяване въ казаний срокъ, сѫдията ще разгледа дѣлото заочно съгласно чл. 115 отъ Гражданското Мирово Сѫдопроизводство.

г. Горна Орѣховица, 31 януари 1887 год.

Мировий сѫдия: П. Бабевъ.

Секретарь: Н. Поповъ.

1—(382)—3

ПРИЗОВКА

№ 1670.

Горне-Орѣховски мировий сѫдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѫдебни Правила, призовава наслѣдниците на покойнай Моска Христовъ: Никола и Павла бивши жители на гр. Лѣсковецъ, а по настоящемъ въ Руссия, съ неизвѣстно мѣстоожителство, да се явятъ въ камарата на повѣреното ми мирово сѫдилище, най-кажно слѣдъ четири мѣсесца, отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предявени срещу тѣхъ и Неда Стоянова Димова и Нана Николова Иванова, жителки отъ г. Лѣсковецъ, искъ отъ Петра Кърчевъ изъ гр. Търново, пълномощникъ на Драгана Московъ изъ гр. Лѣсковецъ, за 60 минца по записъ.

Въ случай на неявяване въ казаний срокъ, сѫдията ще постъпи съгласно чл. 115 отъ Гражданското Мирово Сѫдопроизводство.

г. Горна Орѣховица, 31 януари 1887 год.

Мировий сѫдия: П. Бабевъ.

Секретарь: Н. Поповъ.

1—(383)—3

Руссенски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 58.

Подписаній, К. Минчовъ, пом. сѫдебенъ приставъ при Руссенски окр. сѫдъ отъ Вѣленски участъкъ, на основание исполнителни листъ № 7324, издаденъ отъ Руссенски окр. сѫдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сѫдебни Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящето въ „Дѣрж. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаватъ въ канцеларията ми въ г. Бѣла недвижимѣ имоти на ж. отъ г. Бѣла Христо Н. Факиревъ както слѣдва и именно:

1) единъ ханъ въ землището на гр. Бѣла при голѣмий каменъ мостъ на три етажа, отъ който долниятъ етажъ маза, срѣдниятъ дюгенъ съ машина за готовление, дѣвъ стаи и хашово, горниятъ съ петъ стаи за живѣеніе и салоаъ, съ дворъ около два дюлюма въ двора една одая (стая) до нея (стаята) яхъръ, сайвантъ, единъ хамбаръ и геранъ въ срѣдъ двора; ханътъ съграденъ отъ дървенъ материалъ и покритъ съ керемиди, яхъра съграденъ отъ плетъ, покритъ теже съ керемиди, хамбара съ единъ преградъ (геозъ) съграденъ отъ дѣски покритъ и той съ керемиди, двора обграденъ на около съ плетъ съ предѣли: Иванъ Бояджиевъ Танасъ Пенковъ, Илия Кабакчиевъ и пѣтъ (шупето Търновско);

2) единъ ханъ въ сѫщото землище при сѫщия мостъ, на единъ етажъ, съ дюгенъ и три стаи за живѣеніе

съ дворъ и празно място около 4 дюлюма въ мястото яхъръ съ три отдѣления; хана и яхъра съградени отъ дървенъ материалъ и покрити съ керемиди, съ предѣли: Порю Атанасовъ, Маринъ Кировъ, Димо Х. Дечевъ и пѣтъ „шоссето Търново—Руссе“.

Горѣканното имущество не е заложено никому, а ще се продава за обезпечenie взиманието на жит. отъ с. Бурумлий Свищовски окрѣгъ, Димо Теодоровъ състояще отъ 650 рубли срѣбрни, 178 лева 80 ст. сѫдебни разноски и разноски по исполнението съгласно ст. 43 отъ закона за сѫд. пристави и тѣхнитѣ помощници.

Публичната проданъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2210 лева нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ въпроснитѣ имоти могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми всѣкидневно съ исключение на неприсътственитѣ дни, наддавачитѣ въ присътственитѣ за работа (дни) часове, гдѣто съгласно ст. 457 отъ иститѣ правила, че имъ бѫдатъ достъпни всичкитѣ книжа касателно проданъ.

г. Бѣла, 24 януари 1887 год.

Пом. сѫдебенъ приставъ: Минчовъ.

1—(355)—3

Софийски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 119.

Подписаній, Ан. М. Трухчевъ, пом. сѫдеб. приставъ при Соф. окр. сѫдъ, на основание исполнителни листъ № 3945, отъ 28 септември 1886 год., издаденъ отъ Софийски окр. сѫдъ, къгото се отсѫжда Никола Георгиевъ ж. Соф. да заплати на Тодорчо Пешовъ теже ж. Соф. 2895 лева, лихвата имъ отъ 20 юлия 1885 г., до исплащанието, 306 лева за сѫд. и по водение на дѣлото разноски и 8 лева въ полза на казната за 8 призовки, съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455, 456, 461, 462 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, обявявамъ за всеобщо знаніе, че отъ трикратното обнародование настоящето въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, 31 день ще продамъ на публична проданъ съ наддавание половината кѫща на дѣлъникъ Н. Георгиевъ, която се намира въ г. София улица „Самоковска“ подъ №. 318, която половина кѫща севѣрната ѹ част състои отъ 1 стая на единъ етажъ, построена отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ керемиди, съ дворно място ведно съ зданието 60 метра дългъ и 8 метра широкъ, съ състѣни страни: Биню Арабаджия, Никола Мартиновъ, половината отъ сѫщата кѫща на жената Никела Георгева и Самоковска улица.

Наддаванието ѹ започнува отъ първоначалната оцѣнка 1300 лева.

Наддаванието ѹ става въ канцеларията на сѫдеб. приставъ въ гр. София, гдѣто ѹ се сдаде на най-послѣдниятъ наддавачъ.

Желающитѣ да купятъ рѣчената половина кѫща, могатъ да се явяватъ да наддаватъ въ работнитѣ дни и часове гдѣто ѹ иматъ на расположение всичкитѣ книжа по продажбата.

г. София, 31 януари 1887 год.

Пом. сѫдебенъ приставъ: А. н. М. Трухчевъ.

1—(360)—3

Никополски мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 883.

Никополски мир. съдия, на основание ст. 115, п. 2-й отъ Врем. Съд. Правила, призовава Юсеинъ Беляевъ, Ахмедъ Асановъ и Юмеръ Мехмедовъ, бивши жители отъ с. Санадиново, по настоящемъ живущи въ Цариградъ (Турция), да се явят лично или чрезъ свои законни пълномощници въ залата на този съдъ, най-кажно въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговорятъ на предявени срещу тѣхъ искъ отъ Николай А. Мариновъ и Юрданъ Поповъ, ж. отъ г. Никополъ, повѣреници на Никола Петровъ ж. отъ с. Трънчовица (Никополска околия), за издаване крѣпостенъ актъ върху недвижимъ имотъ отъ стойност 216 лева.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще постапи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Никополъ, 27 януари 1887 г.

Мировий съдия: П. Пенчевъ.
Секретарь: Н. Петрушевъ.

1—(350)—3

Търновски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 54.

Подписанний, Ганчу Шишковъ, пом. съд. приставъ при Търн. окр. съдъ, на VII Дрѣн. участъкъ, на основание испълнителния листъ подъ №. 639, издаденъ отъ Дрѣн. мир. съдия на 2-й априли 1885 г., въ полза на Христо Михайлова отъ Дрѣново срещу Михаила и Манчо Цоневи, тоже отъ Дрѣново, за 200 сребърни рубли, лихвата имъ отъ 26 октомври 1880 год. до окончателното исплащане и 2 ср. рубли съдебни и за водение на дѣлото разноски и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 459 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, до 31 день ще се продължава въ канцелярията ми, въ Дрѣново публичната продажба на долнето никому незаложено недвижимо имущество, собственность на Михаила Цоневъ, а именно: половината отъ къщата въ Дрѣново, заедно съ дворътъ и градината й, лѣжаща въ „Зелената махла“, подъ №. 17, построена отъ дървенъ материалъ, покрита съ плохи, стѣните ѝ изградени съ пръте и тухли, на два ката — на горниятъ катъ: двѣ соби, двѣ ашови, килеръ и чардакъ, на долнинъ: маза, соба и дюгенъ — на пространство — къщата, двора и градината — въ ширина $7\frac{1}{2}$ метра, а въ дължина: къщата 10 м., двора и градината 28 метра — и то тая половина отъ къщата, градината и двора, що се допиратъ до къщата и градината на Манча Армяновъ отъ Дрѣново, при съсѣди:

пътъ, Нену Хаджи Ганчевъ, Христу Милушчи и Манчо Армяновъ, за събирание половината отъ горното количества съ разноски по испълнението. Тоя имотъ първоначално е оцѣненъ за 500 лева и наддаванието ще почне отъ тая послѣдната цифра нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки присѫтственъ день, въ официалнитѣ часове, за да разглеждатъ формалноститѣ и наддаватъ.

Дрѣново, 26 януари 1887 г.

Пом. съд. приставъ: Г. Шишковъ.
1—(366)—3

Бургаски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 196.

Подписанний, Д. Пенчевъ, пом. съд. приставъ при Бургаски окр. съдъ, на Анхиалски съдъ участъкъ, на основание испълнителни листъ, на Анхиалски мир. съдия отъ 13 януари 1887 г., подъ №. 33, издаденъ въ полза на Чидомиръ Марковъ отъ с. Ходжамаръ (Анхиалска околия), срещу Хюсейнъ Исмаиловъ отъ същото село и съгласно ст. ст. 390, 391, 392, 393, 394, 400, 401, 402 и 404 отъ Врем. Съд. Правила, честь имамъ да обява на публиката, че отъ дена на трикратното обнародование настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 14 дни, ще се произведе публичната продажба съ наддаване на движимите имущества на дължникъ Хюсейнъ Исмаиловъ, а именно:

1) 18 кила посѣвъ зимница, състояща се отъ къзжалджа; посѣвътъ е посѣтъ въ нивата на съпругата му, находяща се въ Ходжамарско помѣстие, въ мястността називаема „Картали Баиръ“, съ предѣли: пътъ, Хасанъ Чаушъ, Хаджи Юмероглу и Мария Томова, оцѣнено по 200 гр. килото;

2) 10 кила посѣвъ, половината жито (загарка), а половината къзжалджа; посѣвътъ е посѣтъ въ нивата на същия дължчикъ, находяща се въ същото помѣстие, въ мястността називаема „Язаджи Орманъ“, съ предѣли: пътъ, Руфатъ Ефенди, Хаджи Халила, Георги Вѣлчовъ и пътъ, оцѣнено тоже по 200 гр. килото, но само посѣвътъ.

Вишеномѣнатото движимо имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Чидомиръ Марковъ отъ с. Ходжамаръ, състояща се отъ 800 лева за обезщетение изгоренитѣ му пчели (куважлиникъ) и 50 лева съдебни по дѣлото разноски.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Желающитѣ г. г. да наддаватъ, могатъ свободно да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки дѣлникъ, частътъ отъ 8 до 12 и отъ 2 до 4 преди и послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѫде достъпно да разглеждатъ всички книги, относящи се по тази продажба.

г. Анхиало, 30 януари 1887 г.

Пом. съд. приставъ: Д. Пенчевъ.
1—(378)—3

Вратчански съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 102.

Подписанний, Д. Капитановъ, пом. съд. приставъ при Вратчанский окр. съдъ, на Ш-й Орх. испълнителът участъкъ, на основание испълн. листъ №. 688, издаденъ отъ Орх. мир. съдилище на 24 юли 1885 г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнародование настоящето въ „Държ. Въстникъ“ и до 31 день, ще се продава на публиченъ търгъ слѣдующия недвижимъ имътъ, принадлежащъ на отвѣтника Стоянъ Бърнчовъ отъ г. Орхание, а именно: една воденица съ три камъка и тепавица на рѣката Бебрешъ, нарѣчена „горната воденица“, направена отъ дървенъ материалъ, едно-етажна, покрита съ керемиди, находяща се въ землището на с. Врачешъ, оцѣнена за 450 лева.

Горѣпоменято имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Орх. земл. касса 2500 гр. тек. курсъ и лихвата имъ по 9% на година отъ 26 януари 1883 г. до исплащанието имъ и да плати за неплатените призовки и допълнителни листове 10 лева 66 ст. въ почза на хазната, на свидѣтелитѣ: Мино Христовъ, Кръсто Миневъ, Христо Миновъ и Стоянъ Стаменовъ, по 12 лева на всѣкой единъ.

Желающитѣ г-да да купятъ това имущество, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ г. Орхание всѣкидневно отъ 8—12 часа сутринъ и отъ 2—5 послѣ пладнѣ, освѣнъ неприсътственитѣ дни и часове, до опредѣления срокъ и да наддаватъ.

г. Орхание, 31 януари 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Д. Капитановъ.

1—(379)—3

Пловдивски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 76.

Подписанний, Н. Хр. Мандражиевъ, п.м. съд. приставъ при Пловд. окр. съдъ, на Ш-й участъкъ, на основание испълн. листъ №. 1506, издаденъ отъ Конушкий мир. съдия на 2-й октомври 1886 г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаеніе, че отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародование настоящето въ „Държ. Въстникъ“ и до 31 день, ще се продава на публиченъ търгъ недвижимото имущество на Христодулъ И. Кукленци жит. отъ г. Станимака, състояще отъ една къща въ г. Станимака, съзидана отъ плѣтъ и дървенъ материалъ, лѣжаща въ мащата „Бардаклимъ“ Станимашка частъ, двоетажна, покрита съ керемиди, съдържа една стая съ магазия въ долниятъ етажъ, построена на земно пространство отъ 30 квадр. метра, въ дворъ (безъ зданието) тъй сѫщо отъ 30 квадр. метра. Това имущество се граничи съ недвижимостите на братия Русеви, Василика Х. Ка-чина, Аница Дамгалъ и пътъ, съ първоначална оцѣнка 800 лева.

Това имущество ще е заложено никому, ще се продава за издѣлжение дългътъ си къмъ Георги Ар. Дамли отъ г. Станимака, състоящъ отъ 5550 гр. текущи, лихва по 1% на мѣсецъ отъ 1-й ноември 1884 год. до исплащанието имъ, съдебните разноски $1\frac{1}{2}$ лева и разноските по испълнението. Наддаванието ще почне отъ означената по горѣ оцѣнка.

Желающитѣ г-да да наддаватъ и купятъ това имущество, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми презъ всичките присъственни дни.

г. Станимака, 31 януари 1887 г.

Пом. съд. приставъ: Н. Хр. Мандражиевъ.

1—(390)—3

Силистренски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 195.

Подписанний, Георги П. Шулевъ, пом. съд. приставъ при Силистр. окр. съдъ, на Аккадънларский и К.-Бунарский участъци, на основание испълнителния листъ подъ №. 18833, издаденъ отъ Силистр. мир. съдия на 20 септември 1886 год., въ полза на Х. Салимъ Х. Ибраимовъ ж. отъ с. Голебина Чаталджа, срещу Ибраимъ Юртулкучъ Мехмедовъ ж. отъ Силистра, за 275 лева и 76 ст., 541 лева за водение на дѣлото и всичките разноски станали по испълнението и съгласно ст. ст. 465 и 468 отъ Врем. Съд. Правила, съ това обявявамъ за всеобщо знаеніе на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Д. Въстникъ“ и послѣ 31 день, чрезъ обявление продавамъ съ наддаваніе въ канцелярията си въ с. Аккадънларъ, недвижимите имущества, принадлежащи на отвѣтника Ибраимъ Юртулкучъ Мехмедовъ отъ Силистра, находящи се въ землището на с. Голебина Чаталджа, които имущества сѫ слѣдующитѣ: 1) една нива отъ 10 увр., въ мѣстността „Ески-Бостанлъкъ“, при съсѣди: Османъ Мехмедовъ, Низамъ Юсеиновъ и чалъ; 2) нива отъ 2 увр., въ сѫщата мѣстност, при съсѣди: Исмаиль Неджибовъ, Ахмедъ Алиевъ и Низамъ Юсеиновъ; 3) нива отъ 7 увр., въ мѣстността „Кѫшла Аркасъ“, при съсѣди: Еюобъ Ахмедовъ, Мустафа Ахмедовъ и пътъ; 4) нива отъ 3 увр., въ мѣстността „Мезарлъкъ Яна“ при съсѣди: Шабанъ Ахмедовъ, Имзиль Мустафовъ и гробища; 5) нива отъ 6 увр., въ мѣстността „Голь Якасъ“, при съсѣди: Исмаиль Мустафовъ, Юмеръ Мустафовъ и Даудъ Мехмедовъ; и 6) нива отъ 7 увр., въ сѫщата мѣстностъ, при съсѣди: Стаматъ Русевъ, Шабанъ Ахмедовъ и Юмеръ Х. Ибраимовъ.

Описанитѣ неедвижими имущества ще продавамъ за исплащане поменетай дългъ, на които продажбата ще щочне съ наддаваніе отъ първоначалната имъ оцѣнка на горѣ.

Желающитѣ гг. г. наддавачи, за да купятъ горѣописанитѣ имущества, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ с. Аккадънларъ всѣки присъственъ денъ и разглеждатъ (формалностите по дѣлото за продава-тѣ се имущества и наддаватъ.

с. Аккадънларъ, 26 януари 1887 г.

Пом. съд. приставъ: Г. Шулевъ.

1—(393)—3

Софийский аппелативенъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 160.

Софийский аппелативенъ съдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Врем. Съд. Правила, дери отклонившия сее отъ съдебното дирение Христо Ивановъ отъ г. Ломъ, 35 годишънъ, българинъ, бивши Берковски окръженъ управител, обвиняемъ въ злоупотребление 326 лева и 25 ст. правителствени пари.

Умолява се всѣкай, който би узналъ мѣстопребиванието на обвиняемия Христо Ивановъ, да съобщи за това на най-близките полицейски или други административни власти, а тия послѣдните да го приведатъ въ съдътъ.

София, 24 януари 1887 г.

Подпредсѣдателъ: П. Урумовъ.

Секретаръ: Др. Табаковъ.

2-(266)-3

Пловдивский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 133.

Подписанъ, Ц. Овеновъ, съдебенъ приставъ при Пловд. окр. съдъ, на основание исполнит. листъ подъ № 233, издаденъ отъ същия съдъ на 11 ноември 1886 год. въ полза на А. Зослади пълном. на Елена М. Пашалаз, противъ Шабанъ Абдуль Бакъ, Х. Кичуколу Х. Зааде Исмаилъ и Х. Мустафа Абдулоолу, жит. на гр. Пловдивъ, за искъ състоящъ се отъ шестъ хиляди сто и тридесетъ гроша отъ лира турска 104 гроша, лихвата имъ отъ 17 май 1883 год. до крайното исплащане, съдебни разноски петстотинъ шестдесетъ и осемъ гроша златни и 42 ст. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣсникъ“, ще се почне и продължи 31 день публичната проданъ върху недвижимото имущество, принадлежащо само на дълъжникъ Х. Кичуколу Х. Зааде Исмаилъ, а именно:

Дюкяна му находяща се въ г. Шловдивъ, въ узунъ-чаршия, срещу шадравана, построенъ отъ дървенъ материалъ, покритъ съ керемиди, двоетаженъ, дължина 12 метра и широчина 4 метра, съпредѣленъ съ дюкянятъ на отвѣтникъ, Кеко Хасановъ, Шерифъ Ефенди, дворъ на джамията и пътъ, опѣненъ за седемдесетъ и пять лири турски.

Описаното имущество е собствено притежание на отвѣтникъ и не е заложено никому. — Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна нагорѣ.

Желающи г-да да купатъ горѣописаното имущество, могатъ да дохождатъ всѣки денъ въ канцелярията ми въ гр. Пловдивъ, часа отъ 8—12 и отъ 2—5 слѣддъ обѣдъ, дѣто ще имъ бѫдатъ достъпни всичките книжка по продажбата и да наддаватъ.

г. Пловдивъ, 22 януари 1887 год.

Съдебенъ приставъ: Ц. Овеновъ.

2-(283)-3

Разградский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 75.

Подписанъ, Илия Т. Десевъ, пом. съдеб. приставъ при Разградский окр. съдъ на I участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ № 6371, издаденъ отъ Разградский мировий съдия на 5 юли 1886 год., и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, съ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното обнародване настоящето ми въ „Д. Вѣсникъ“, и до 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимото имущество на жит. отъ село Айладънъ, Недю Стоянъ, а именно: 1) единъ чаиръ (ливада) находящъ се въ землището на с. Айладънъ, въ мѣстността називаема „Ада-Чаиръ“, около 95 дююма, съ граници: щосето, Славъ Х. Симеоновъ и дере, оцѣнена по 7 лева дююма, и 2) лавада въ сѫщето землище, въ мѣстността „Кара Ачъ Мете“, около 60 дююма, съ граници: Нико Миковъ, Юсеунъ Алиевъ и Ана-дере, ецѣнена по 7 лева дююма.

Горѣпоменатитъ ливади не сѫ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искъ на Х. Ив. Николовъ, отъ гр. Разградъ, състоящъ се отъ 300 лева 70 ст. лихвите имъ 44 лева, за водение на дѣлото и разноски по исполнението.

Наддаванието ще започне отъ първоначалната оцѣнка по 7 лева дююма.

Желающи г-да да купятъ горѣпоменатитъ ливади, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ г. Разградъ, всѣкидневно отъ 9—3 часа вчерь, освѣтъ не-присъственитъ дни и да наддаватъ.

Пом. съд. приставъ: И. Т. Десевъ.

2 -(285)-3

Търновский градъ мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на закона, Търновский градски мировий съдия, Ив. Маловъ, днесъ на 16 януари 1887 год. въ открыто съдебно засѣдане разгледа граждани. дѣло № 459, отъ 1886 г., завѣдено по тѣзбата на Ивана Радевъ Заяковъ, отъ г. Търново, противъ Иорданъ Коновъ, отъ г. Габрово, живущъ въ г. Зимничъ (Романия), за искъ 3.000 гроша, или 510 лева по записъ.

И на основание ст. ст. 47, 48, 49, 71, 100, 115 и 116 гражданското мирово съдопроизводство, чл. чл. 83 и 971 отъ Временните Съдебни Правила, и чл. чл. 643 и 644 граждани. отоман. законъ,

заочно рѣши:

Осѫжда се Иорданъ Коновъ, Габровецъ, живущъ въ г. Зимничъ (Романия), да плати на Ивана Радевъ Заяковъ, отъ гр. Търново, остатъкъ по записъ 3.000 гр., лихвите имъ по 12% въ годината отъ 8 юли 1886 год. до окончателното исплащане и съдебни въобде разноски 80 лева, въ които се сѫтатъ и тѣзи за обнародване настоящата резолюция. Рѣшенietо е съ право на апелъ предъ Търновский окр. съдъ въ двѣнадѣлеенъ срокъ отъ днесъ съгласно измѣнението на ст. 132 граж-

данското мирово съдопроизводство, а съгласно ст. 121 същото съдопроизводство за отвѣтника се допушта още и отзивъ предъ Търновския градски мировий съдия въ двѣнадцати срока отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий съдия: И. В. Маловъ.
Секретарь: М. Райковъ.

2—(292)—3

Бургаский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 151.

Подписаній, Д. Пенчевъ, пом. съдебенъ приставъ при Бургаский окр. съдъ на Анхиалски съдъ участъкъ, на основание исполнителни листъ на Анхиалски мировий съдия отъ 11 юли 1886 год. подъ № 497, съ който се осъждатъ Теодораки и Димитър Илчогларъ, отъ г. Анхиало, да заплатятъ на Апостолъ Н. Мумуяди, отъ същия градъ 40 лири турски и законната имъ лихва по 12 на % год. отъ 5 августъ 1885 год. до дена на исплащанието и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното обвародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 дено ще продължава публичната продажба съ наддаване на низеслѣдующитъ недвижими имущества на дължниците, а именно:

1) единъ дюлюмъ лозе, находяще се въ Анхиал. лоза въ мѣстността називаема Ески Сарлакъ, съ предѣли: Георги Кюларчоглу, Димитри Зоти и пѣть, оцѣнено за 500 гроша, и

2) 12 кила нива находяща се въ Анхиал. помѣстие въ мѣстността називаема „сарлакъ“, съ предѣли: Апостолаки Баласи, Манолъ Илчоглу и отъ двѣти страни пѣть, оцѣнено за 1.200 гроша.

Вишеномѣнатото недвижимо имущество не е заложено никому и е собствено притежане на дължниците.

Желающитъ Г.г. да наддаватъ, могатъ свободно да се явятъ въ канцелярията ми всѣки дѣлниченъ денъ частъ отъ 9—12 и отъ 2—4 преди и послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѫде достаѣно да разглеждатъ всичките книжа относящи се по настоящата продажба.

г. Анхиало, 23 януари 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: Д. В. Рогевъ.

2—(299)—3

Плѣвенский съдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 76.

Подписаній, Димо В. Рогевъ, пом. съдеб. приставъ при Плѣвенский окр. съдъ на II участъкъ, на основание исполнителни листъ издаденъ отъ Плѣвенский мировий съдия, на 18 декември 1886 г. подъ № 1732, въ полза на Цвѣтко А. Миковъ, отъ г. Свишовъ, срещу Георги Петровъ, отъ с. Вълчи-Трънъ, за 1.730 гроша съ лихвата имъ, 41 левъ и 90 ст. разноски и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 457, 462 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика за всеобщо знаніе, че

отъ послѣдното трикратно публикуване обявленето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 дено ще продавамъ съ наддаване въ канцелярията ми въ г. Плѣвенъ, долоизложенитъ недвижими имущества, принадлежащи на отвѣтника Георги Петровъ, за исплащане на казания му дългъ, а именно:

1) нива отъ 12 дюлюма, въ околността на с. Катерица, въ мѣстността називаема „лозовий пѣть“, при съсѣди: Табакоолу Мустафа, Абдуль и Айрикоолу Османъ, първоначално оцѣнена за 800 гроша;

2) нива отъ 12 дюлюма, въ околността на същото село, въ мѣстността називаема „при кладенците“, при съсѣди: Панчо Тодоровъ, Арабаджи Хасанъ, Дунин Гончовъ и пѣть, първоначално оцѣнена за 600 гроша;

3) нива отъ 5 дюлюма, въ сѫщата околност, въ мѣстността називаема „Вѣхтий лоза“, при съсѣди: Пенчо Гончовъ, Иванъ Мандиковъ, Топаль Мустафа и пѣть, първоначално оцѣнена за 250 гроша;

4) лозе отъ $2\frac{1}{2}$ дюлюма, въ околността на същото село, въ мѣстността „Рѣката“, при съсѣди: Абди Махмудовъ, Иванъ Мандиковъ, Панчо Генчовъ и рѣката, първоначално оцѣнено за 200 гроша, и

5) нива отъ 9 дюлюма, въ околността на с. Катерица, въ мѣстността „Воднични пѣть“, при съсѣди: Смѣрдехчала Юсманъ, Дживихчи Ибраимъ, Карадасиолу Али и пѣть, първоначално оцѣнена за 450 гроша.

Наддаванието на горѣпоменатите недвижими имущества ще почне отъ първоначалните имъ оцѣнки нагорѣ.

Желающитъ Г.г. да купятъ тѣзи имущества, нѣка присѫтствува въ канцелярията ми всѣки денъ, освѣнъ неприсѫтственитѣ отъ 9—12 часа сутринта и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да наддаватъ и разглеждатъ формалностите по дѣлото, гдѣто ще имъ бѫде достаѣно на продажбата.

г. Плѣвенъ, 24 януари 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: Д. В. Рогевъ.

2—(306)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 38.

Долоподписаній съдъ. приставъ при Плѣвенский окр. съдъ на I участъкъ, на основание исполнителни листъ издаденъ отъ Плѣвенский окр. съдъ на 23 октомври 1886 год. подъ № 4887, въ полза на Цоне Петковъ, изъ гр. Плѣвенъ, съ Ламби Ц. Кара-Вѣловъ, за 490 рубли и покойни Христо Ц. Кара-Вѣловъ, за 260 рубли, жители на същия градъ, на основание ст. ст. 454 и 468 отъ Временните Съдебни Правила, съ това обявявамъ за знаеніе на интересуващите се, че слѣдъ 31 дено отъ публикуване настоящето ми трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ съ наддаване въ канцелярията ми долоизложеното дължниково недвижимо имущество, за удовлетворение казания взискателъ искъ, което имущество е слѣдующето, а именно:

1) една къща, въ гр. Плѣвенъ, улица Александрова, предъ която има на улицата праздно място $7\frac{1}{2}$ метра и единъ валдбански дюгенъ 5 метра ширини, а 6 дължина, тѣй сѫщо и задъ дюгена праздно място въ който имущества дължника притежава само една пета частъ отъ башино му наследство, която частъ е къмъ западна страна и се сстои отъ предъ на улицата широкъ 4

метра, въ която частъ влиза единъ дюгенъ построенъ съ плѣтъ, обмазанъ съ калъ, покритъ съ керемиди, съ три капака и единъ врата, отъ преди горната страна 8 метра ширина и е направа линия дълга до барата 51 метръ, тий сѫщо до това място сѫщия дължникъ притежава братово наследство отъ $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{7}$ частъ, която е тоже на право до барата, ширина има на улицата 46 сантиметра, която частъ е до дължниковото място, къмъ источна страна, тия имущества се граничатъ: съ Христо П. Милевъ, пътъ, Иванъ Цановъ и барата, които първоначално сѫ оцѣнени за 1.400 лева, и 2) едне лозе въ землището на гр. Плѣвенъ, въ мястостта „срѣднитъ лозя“, (орта бааларж) отъ около три дюлюма, при съсѣди: Георги П. Армѣйковъ, Пътъ Брашляновъ и Вѣлишана, което първоначално е оцѣнено за 30 лева.

Поменатитъ имущества не сѫ залагани, нито продавани никому, на които продажбата съ наддаване ще почне отъ първоначалната имъ оцѣнка нагорѣ. Интересуващите се господа наддавачи, за да купятъ казанните части отъ поменатитъ имущества, могатъ да идватъ въ канцелярията ми всѣки присъствени дни и часове, за да разглеждатъ формалностите по дѣлото и наддаватъ.

г. Плѣвенъ, 23 януари 1887 год.

За сѫд. приставъ: Д. В. Рогевъ.

2—(307)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 56.

Подписанний, Димо В. Рогевъ, пом. сѫд. приставъ при Плѣвенски окр. сѫдъ, на II участъкъ, на основание исполнителния листъ № 1772, издаденъ отъ Плѣвенски мировий сѫдия на 20 декември 1886 г., въ полза на Лунка Маринова отъ г. Плѣвенъ, срещу Долньо-Дѣбнишката селска община за 518 лева и 66 лева и 80 ст. за разноски по водение на дѣлото и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 462 и 467 отъ Врем. Сѫд. Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика за всеобщо знание, че отъ послѣдното трикратно публикуване обявленето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ съ наддаване въ канцелярията си въ г. Плѣвенъ, долоизложените недвижими имущества, принадлежащи на Долньо-Дѣбнишката селска община, за исплащане на казания й дѣлгъ, а именно:

1) нива около 150 дюл., въ околността на с. Долни Дѣбникъ, въ мястостта називаема „Погледецъ“, при съсѣди: Долньо-Дѣбнишки ниви, селската мѣра и отъ двѣтъ страни Горньо-Дѣбнишки пътъ, първоначално оцѣнена за 300 лева;

2) нива тоже около 150 дюл., въ сѫщата околност и мястостъ, при съсѣди: Косто Михалчевъ отъ г. Плѣвенъ, Христо Съмовъ и отъ двѣтъ страни селска мера, първоначално оцѣнена за 300 лева.

Наддаванието на горѣпоменатите недвижими имущества ще почне отъ първоначалните оцѣнки нагорѣ.

Желающите г. г. да купятъ тѣзи имущества, нека присъствуватъ въ канцелярията ми всѣки денъ, освѣнъ неприсъствените дни отъ 9—12 часа сутринта и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да наддаватъ и разглеж-

датъ формалностите по дѣлото, гдѣто ще имъ бѫдатъ достъпни книжата по продажбата.

Плѣвенъ, 19 януари 1887 год.

Пом. сѫд. приставъ: Д. В. Рогевъ.

2—(479)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 90.

Подписанний, Димо В. Рогевъ, пом. сѫд. приставъ при Плѣвенски окр. сѫдъ на II участъкъ, на основание исполнителния листъ, издаденъ отъ Плѣвенски мировий сѫдия на 1 ноември 1886 год. подъ № 1497, въ полза на Иванъ Ц. Чомаковъ и С-ие, отъ гр. Плѣвенъ, срещу Стефанъ Стояновъ, отъ с. Орѣховица, за 3360 гроша и за разноски 37 лева, и съгласно ст. ст. 452, 454, 457, 462 и 467 отъ Врем. Сѫд. Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика за всеобщо знание, че отъ послѣдното трикратно публикуване обявленето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ съ наддаване въ канцелярията си, въ г. Плѣвенъ, долоизложените недвижими имущества, принадлежащи на Стефанъ Стояновъ, за исплащане на казания му дѣлгъ, а именно:

Една къща въ с. Орѣховица, въ долната махла, съ дворъ около 3 дюлюма, съградена на върхъ земята, съ кирпичъ и дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, при съсѣди: Нино Петровъ, пътъ, Георги Диля Даковъ и Марко Драгановъ, първоначално оцѣнена за 500 лева.

Наддаванието на горѣпоменатото недвижимо имущество ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Желающите г-да да купятъ тѣзи къща, нека присъствуватъ въ канцелярията ми, въ г. Плѣвенъ, всѣкий денъ, освѣнъ неприсъствените, отъ 9—12 часа сутринта и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да наддаватъ и разглеждатъ формалностите по дѣлото, гдѣто ще имъ бѫдатъ достъпни книжата по продажбата.

г. Плѣвенъ, 27 януари 1887 год.

Пом. сѫд. приставъ: Д. В. Рогевъ.

2—(352)—3

Ломски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 155.

Подписанний, пом. сѫд. приставъ при Ломски окр. сѫдъ, Г. Мановъ, на основание исполнителния листъ № 856, издаденъ отъ Ломски мировий сѫдия, и съгласно ст. 448 и 454 отъ Врем. Сѫдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ въ канцелярията ми слѣдующите имущества, а именно:

1) едно лозе отъ 2 дюлюма, находяще се въ землището на с. Черни Върхъ, при съсѣди: Пачо Първановъ, Стефанъ Ангеловъ, Демянъ Маринчовъ и Пуло Мирчовъ, оцѣнено за 480 гроша отъ взискателя;

2) нива отъ 6 дюлюма въ сѫщото землище, при съсѣди: Цеко Ивановъ, Луканъ Горановъ, Димитъръ Каменовъ и пътъ, оцѣнено отъ сѫщия за 200 гр.;

3) нива въ същото землище въ мѣстността „Мадански путь“, при съсѣди: Луканъ Горановъ, Аврамъ Първановъ, Карчо Геновъ и путь, отъ 4 дюлюма, оцѣнена отъ сѫщия за 200 гроша;

4) нива въ същото землище въ мѣстността „Могила“, при съсѣди: Луканъ Горановъ, Тома Митровъ, Тодоръ Ивановъ и Петъръ Доковъ, състояща отъ 6 дюлюма, оцѣнена за 200 гроша отъ сѫщия;

5) нива въ същото землище въ мѣстността „Греа“, при съсѣди: Луканъ Горановъ, Върбанъ Първановъ, Върбанъ Христовъ и Тодоръ Петковъ, отъ 20 дюлюма, оцѣнена за 300 гроша;

6) нива въ същото землище, въ мѣстността „Върхъ“, при съсѣди: Велчо Петковъ, Найденъ Ниновъ, Гечо Вѣлчовъ и браницето на отвѣтника, отъ 15 дюлюма, оцѣнена за 320 гроша;

7) ливада въ същото землище, въ мѣстността „Бъзото“, при съсѣди: Тодоръ Петровъ, Пачо Първановъ, Каменъ Тачовъ и Коста Лазаровъ, стъ 21 дюл., оцѣнена за 370 гроша;

8) ливада въ същото землище, мѣстността „Дѣловетъ“, при съсѣди: Велчо Петковъ, Каменъ Тачовъ, Маринъ Петровъ и междата на с. Войници, отъ 50 дюл., оцѣнена за 550 гроша, и

9) бранице въ същото землище, мѣстност „Върхъ“, при съсѣди: Найденъ Ниновъ, Демянъ Маринчовъ, Първанъ Димитровъ и нивата на дѣлжника, отъ 24 дюл., оцѣнена за 560 гроша.

Продавамитѣ имущество сѫ на Петъръ Катранковъ, изъ с. Черни Върхъ, не сѫ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Али Абдишовъ, изъ г. Ломъ, за сумма отъ 480 оки жито и разноситѣ.

Продажбата ще почне отъ горната оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ въпросній имотъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми, въ г. Ломъ, всѣкій денъ отъ 8—12 часа преди обѣдъ и отъ 2—5 послѣ пладнѣ, за да наддаватъ, съ исключение на празничните дни, гдѣто съгласно ст. 457 отъ сѫщитетѣ Правила, ще имъ бѫдатъ достъпни всичките книжа, касателни до про дажбата.

г. Ломъ, 28 януари 1887 год.

Пом. сѫд. приставъ: Г. Мановъ.

2—(348)—3

Анхиалски мировий сѫдия.

ПРИЗОВКА

№ 10.

Анхиалски мировий сѫдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѫдебни Правила, призовава Сократи и Ксенефондъ, синове на покойний Димитръ Даулжи изъ г. Анхиало, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ залата на Анхиалски мировий сѫдъ, лично или чрезъ свой повѣренникъ въ четири мѣсяченъ срокъ отъ трикратното обнародование на настоящата призовка въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, за да отговарява на искътъ предявленъ срещу тѣхъ отъ Стилияносъ Г. Лебледжи отъ г. Анхиало за 750 гр. текущи по записъ.

Въ случаи на неявка въ горѣспоменатии срокъ, рѣчението сѫдия ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѫдопроизводство.

г. Анхиало, 24 януари 1887 год.

Анхиалски мировий сѫдия: Грънчаровъ.

Секретарь: П. Стефановъ.

2—(318)—3

Кюстендилски мировий сѫдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Закона, на 1887 год. двадесет и трети януари, Кюстендилски мировий сѫдия Н. Икономовъ, въ откритото си сѫдебно засѣданіе отъ днес разгледа гражд. дѣло подъ № 316/86 год. по искътъ на Никола и Христо Павлеви, ж. отъ г. Кюстендилъ, срещу Реджай бегъ Мустафовъ бивши Кюстендилски житель, пъвѣренникъ на Асибе Руширова отъ сѫщия градъ за 40 лири турски, отъ продажба на недвижими имоти.

Мировий сѫдия като изслуша обяснението на страната; възъ основание чл. 48, 61, 71, 100, 103, 115, 116 и 124, 132 отъ Гражд. Мирово Сѫдопроизводство,

Рѣши:

Озижда Реджай бегъ Мустафовъ бивши Кюстендилски житель, а сега живущъ въ Турция въ г. Бруса, да брои 40 лири турски на братия Никола и Христо Павлеви отъ г. Кюстендилъ, за продаденитѣ имъ недвижими имоти на довѣрителката си Асибе Руширова, съгласно продавателниятъ записъ съ дата 10 юли 1884 год.

При това се осужда да заплати за водение на дѣлото 25 лева, за публикация 20 лева въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ брой 90/86 год., всичко 45 лева. И лихвите имъ отъ 23 януари 1887 год., до конечното имъ исплащане по 40 пари на % на мѣсяцъ да заплати, както и разноситѣ които ще послѣдватъ за послѣдната публикация на рѣшенietо.

Настоящето рѣшение е неокончателно и подлежи на appeal предъ Кюстенд. окр. сѫдъ въ дѣнедѣлъенъ срокъ отъ троекратното публикуване въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, а за истека въ дѣнедѣлъенъ срокъ, считанъ отъ днес, съгласно измѣнението на чл. 132 отъ Гражд. Мирово Сѫдопроизводство.

Мировий сѫдия: Н. Икономовъ.

Секретарь: Ив. П. Мерджевъ.

2—(320)—3

Бургаски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 262.

Додуподписаннитѣ, А. Зографски, пом. сѫдебенъ приставъ при Бургаски окр. сѫдъ, на Карнобатски участъкъ, на основание испълнит. листъ подъ №. 1112, издаденъ отъ Карнобатски мировий сѫдия и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 457, 461, 462 и 465 отъ Времен. Сѫдебни Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно обнародование настоящето въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцеля-

рията ми въ гр. Карнобатъ чрезъ публиченъ търгъ не- движимото имущество на жителя изъ гр. Карнобатъ, Димитър Гъокчевенски, а именно: една нива отъ 60 уврата, находяща се въ Карнобатското землище при Хаджи Гергювата чешма, съ предѣли: шоссе, гълъски път и река.

Продаваемото имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Данайла Караджова изъ г. Карнобатъ, състоящъ се отъ 1775 гроша текущи съ законната имъ лихва до денътъ на исплатището, както и съдебните разноски и адвокатското право.

Продажбата ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2000 гроша текущи нагорѣ.

Желающитѣ господа да купятъ този имотъ, могатъ да разгледатъ формалностите на настоящата продажба въ канцеларията ми отъ часа 8—12 и 2—5 послѣ пладнѣ всѣки присѫтственъ денъ.

г. Карнобатъ, 29 януари 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: Андрей Зографски.

2—(330)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 185.

Подписаный, Д. Пенчовъ, п. съдебенъ приставъ при Бургаский окр. съдъ на Ахиолски съдеб. участъкъ, на основание исполнителни листъ на Ахиолски мир. съдия, отъ 18 октомври 1886 год. подъ № 788, издаденъ въ полза на Елисавва Теодосъ Папа Фрониму отъ г. Ахиело, срещу Янако Маноли Чакоя—Еленски подданикъ отъ същия градъ и съгласно ст. ст. 390, 391, 392, 393, 394, 400, 401, 402 и 404 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, честъ имамъ да обявя на публиката, че отъ днесъ и до 14 дни слѣдъ трикратното обнародование настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се произведе публична продажба съ наддаване на движимото имущество на Янко М. Чакоя отъ г. Ахиело, а именно:

1) 250 ведра черно вино, Ахиолско произвѣдение, оцѣнено по 8 гроша ведрото;

2) една бѣчва на голѣмина около 200 ведра; бѣчвата е направена отъ букови дъги и завързана съ пъртени обрачи; оцѣнена за 400 гроша.

Вишеноменатото движимо имущество ще се продава за удовлетворение искътъ на Елисавва Теодосъ Папа Фрониму отъ г. Ахиело, състоящъ отъ 2,355 гроша, законната имъ лихва по 12 на % на год., отъ 25 юли 1886 год. до деня на исплатището имъ и 165 гроша възнаграждение за водение на дѣлото.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Желающитѣ Г.г. да наддаватъ могатъ свободно да се явятъ въ канцеларията ми всѣки дѣлникъ часътъ отъ 9—12 и отъ 2—4 преди и послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѫде достъпно да разгледатъ всички книжа относящи се по тази продажба.

г. Ахиело, 27 януари 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: Д. Пенчовъ.

2—(331)—3

Вратчански съдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

№ 103.

До г-на Марко Петковъ отъ с. Врачешъ, а сега живущъ въ г. Гюргево (Романия).

Подписаный, Д. Капитановъ, пом. съдеб. приставъ при Вратчански окр. съдъ на III Орханийски испълнителенъ участъкъ, на основание исполнителни листъ №. 774, издаденъ отъ Орханийски мировий съдия на 7 юли 1886 год., въ полза на Стойчо Гетовъ отъ с. Врачешъ, противъ Васъ за сума 340 гроша, приговарявамъ Ви да заплатите доброволно рѣчената сума здено съ съдебните и по исполнението разноски; въ противенъ случай 15 дни слѣдъ троекратното обнародование настоящата повѣстка въ „Държ. Вѣстникъ“, ще постъпя съгласно ст. ст. 333, 430, 433, 443 и 451 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, къмъ описание и продажба върху тритѣ Ваши ниви въ мѣстността въ „срѣдъ полето“ въ землището на с. Врачешъ.

г. Орхание, 31 януари 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: Д. Капитановъ.
2—(338)—3

Ихтимански мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 75.

Ихтимански мировий съдия, К. В. Сарафовъ, на основание чл. 114 и 115 п. 1 отъ Временнитѣ Съд. правила, призовава Ашеръ Гарти Т.-Пазарджичанецъ отъ г. Ихтиманъ, а сега живущъ въ гр. Варна, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Ихтиманското мирово съдилище, най-касно до единъ мѣсяченъ срокъ, отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на заявлението срещу му искъ отъ Хахамъ Гидъ отъ г. Т.-Пазарджикъ живущъ въ г. Ихтиманъ, пълномощникъ на Мордохай Семо изъ г. Т.-Пазарджикъ за $30\frac{3}{4}$ лири турски по отворено боно отъ порожчеството.

Въ случай, че не се яви до означений срокъ, то мировий съдия ще постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство.

г. Ихтиманъ, 28 януари 1887 год.

Мировий съдия: К. В. Сарафовъ.

Секретарь: Хр. И. Рачовъ.

2—(339)—3

Кюстендилски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 418.

Кюстендилски окр. съдъ, съ опредѣлението си подъ № 72, станало въ распоредителното му засѣдание на 20 януари 1887 година и съгласно ст. ст. 850 и 851 отъ Времен. Съд. Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонивши се отъ предварително съдебно слѣдствие, Пене Димитровъ, жителъ отъ гр. Дубница,

обвиненъ въ разбиване и ограбване една отъ каситѣ на Дубнишкото градско общинско управление.

Отличителнитѣ бѣлзи на П. Димитровъ сѫщ: рѣстъ нисъкъ, косми черни възкърдати, години около 28, говори дръзово и бѣрзо, облеченъ въ Сливенско шаечено палто, подплатено съ черна кожа и обутъ съ ботуши долу набърчкани.

Рѣчений сѫдъ умолява всѣкиго, който би узналъ мѣстожителството на поменатий П. Димитровъ, да го извѣсти на най-близките полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ Кюстендилски окр. сѫдъ.

г. Кюстендилъ, 31 януарий 1887 год.

Предсѣдателъ: Хр. Златаровъ.

Подсекретаръ: Георги Ив. Фильовъ.

2—(342)—3

Разградски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 77.

Подписанний, И. Дессевъ, пом. сѫд. приставъ при Разгр. скр. сѫдъ, на I участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ №. 6464, издаденъ отъ Разгр. мир. сѫдия на 9 юлий 1885 г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, съ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното троекратно обнародование настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на ж. отъ с. Хачанларъ, Недѣлчо Ив. Минчовъ, а именно: 1) една нива въ землището на с. Хачанларъ, въ мѣстността „Мази-Тарлъ“, около 5 дюл., съ граници: Славчо Димовъ, Кючукъ Петъръ, Димитър Кюсеолу и Стоянъ Костовъ, оцѣнена за 1350 гроша; 2) нива въ сѫщото землище, въ мѣстността: „Каялъ-Юлу“, около 3 дюл., съ граници: Ив. Минчовъ, Пеню Кириаковъ, Недѣлчо Петковъ и пѣтъ, оцѣнена за 810 гр.; 3) нива въ сѫщото землище, въ мѣстността: „Куюдорукъ-Баиръ“, около 2 дюлюма, съ граници: Меразъ Минчо, Данко Чакъровъ, Иванъ Минчовъ и пѣтъ, оцѣнена за 540 гр.; 4) нива въ сѫщото землище, въ мѣстността: „Топраклъ-Съртъ“, около 2 дюл., съ граници: Даочо Танасовъ, Енчо Георгиевъ, Стоянъ Минчовъ и Иванъ Манчовъ, оцѣнена за 300 гроша; и 5) нива около $1\frac{1}{2}$ дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Бяла Бърчина“, съ граници: Петъръ Петровъ, Тодоръ Данковъ и отъ двѣтѣ страни пѣтъ, оцѣнена за 225 гроша.

Горепомѣнатитѣ имущества не сѫ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Юранъ Т. Хумбаджиевъ отъ г. Разградъ, състоящъ се отъ 3978 гр. и разноситѣ по исполнението.

Наддаванието ще започне отъ първоначалната оцѣнка на всѣка нива отдѣлно.

Желающитѣ г-да да купятъ горепомѣнатитѣ имущества, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ г. Разградъ всѣкидневно отъ 9—3 часа вечеръ, освѣнъ не-присъственитѣ дни и да наддаватъ.

Разградъ, 24 януарий 1887 г.

Пом. сѫд. приставъ: И. Дессевъ.

2—(309)—3

Софийски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 91.

Подписанний, Ан. М. Трухчевъ, пом. сѫд. приставъ при Соф. окр. сѫдъ, на основание исполнителни листове № 171 отъ 11 февруари 1886 г. и №. 1389 отъ 20 августъ с. год., издаденъ отъ II-й Соф. град. мир. сѫдия, въ които се осужда Иванъ Кършовски отъ г. София, да заплати по първий, на Костаки Филдеско ж. Софийски 284 $\frac{1}{2}$ лева и 15 лева за сѫд. и по водение на дѣлто разноски и по вторий на Юрана Н. Калпакчийски 443 лева, лихвата имъ отъ 6 май 1885 г. до денътъ на исплащанието имъ и 28 л. 58 ст. сѫдебни и по водение дѣлто разноски; съгласно ст. ст. 451, 452, 453, 455, 456, 457, 462 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, обявявамъ за всеобщо знаніе, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Д. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публична проданъ съ наддаване едно празно място въ София, кварталъ V №. 37 отъ 1932 □ метра, съ съсѣднитѣ страни: празнитѣ места на Якимъ Христовъ, Подполковникъ Любовски, Иванъ Кършовски и Орханийското шоссе.

Наддаванието започнува отъ първоначалната оцѣнка 1932 лева.

Желающитѣ да купятъ рѣченото място, могатъ да се явяватъ въ канцелярията на сѫд. приставъ въ г. София, да наддаватъ въ работнитѣ дни, часове, гдѣто ще се издаде на най-послѣдниятъ наддавачъ, като сѫщеврѣменно ще имать на расположение всичкитѣ книжа по продажбата.

София, 24 януарий 1887 г.

Пом. сѫд. приставъ: Ан. М. Трухчевъ.

2—(312)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 90.

Подписанний, Ан. М. Трухчевъ, пом. сѫд. приставъ при Соф. окр. сѫдъ, на основание исполнителния листъ №. 2933 отъ 21 юни 1886 год., издаденъ отъ II-й Соф. град. мир. сѫдия и други, въ които е отсъденъ Иванъ Кършовски, жит. Софийски, да заплати на Младенъ Стояновъ, жит. Софийски, 2832 лева и 213 лева 93 ст. за сѫдебни и по водение на дѣлто разноски и други сумми по другитѣ листове и съгласни, ст. ст. 451, 452, 453, 455, 456, 457, 461, 462 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, обявявамъ за всеобщо знаніе, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публична проданъ съ наддаване слѣдующитѣ недвижими имущества принадлежащи на Иванъ Кършовски, находящи се въ с. Княжево (Соф. околия), а именно:

1) едно празно място въ с. Княжево отъ 3 увр., на мѣстността „турскитѣ гробища“, съсѣдни страни: Андрея Стайковъ, Никола Гъркътъ, Георги Ламбровъ, панорцитъ и шоссето, оцѣнено за 50 лева;

2) една граница необработена въ сѫщото село 60 уврата надъ „юнкерски лагеръ“, съ съсѣдни страни:

отъ двѣ страни пѣтъ, Капитанъ Еленовъ и „селските гробища“, оцѣнена за 1000 лева;

3) едно праздно място въ селото отъ 10 увр., съ съсѣдни страни: спиртената фабрика, рѣка, воденицата на Станоя Кировъ и правителствената градина, оцѣнена за 1200 лева;

4) едно праздно място въ селото отъ 10 уврата, въ което Андонъ Сивовъ е построилъ една малка къща, съ съсѣдни страни: сукнената фабрика, махаленска улица, пѣтъ и воденична рѣка, оцѣнено за 1500 лева;

5) едно селище отъ 4 увр. въ селото, съ съсѣдни страни: Младко Мицовъ, Колю Георгиевъ, старитѣ гробища, дърварска пѣтека и шоссето, оцѣнено за 200 л.;

6) едно праздно място въ селото отъ 4 увр., въ което Петър Ангеловъ отъ с. Княжево е построилъ въ него здание, съ съсѣдни страни: селското вървище ридъ, старитѣ гробища и шоссето, оцѣнено за 2000 лева.

Горнитѣ имущества сѫм притежание на отвѣтника Иванъ Кършовски, който ги притежава съ крѣпостни актове, купени отъ него.

Наддаванието започнува отъ първоначалната имъ оцѣнка.

Наддаванието имъ ще стане по на отдельно въ канцелярията на сѫд. приставъ въ г. София, гдѣто и ще се сдадатъ на най-послѣдний имъ наддавачъ.

Желающитѣ да купятъ рѣченитѣ недвижими имущества, могатъ да се явяватъ въ работнитѣ дни и часове да наддаватъ, гдѣто ще иматъ на расположение книжата по продажбата.

София, 24 януари 1887 г.

Пом. сѫд. приставъ: А. Н. М. Трухчевъ.

2—(311)—3

Т.-Пазарджишкий сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 164.

Подписанний, С. Гълъбовъ, пом. сѫд. приставъ на Т.-Пазарджишкий окр. сѫдъ, на основание исполнителни листъ № 7, издаденъ отъ Т.-Пазард. мир. сѫдия на 15 февруари 1886 год. и на основание ст. ст. 452, 454, 455, 456, 462 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ троекратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцелярията ми при Търн. окр. сѫдъ, недвижимото имущество на Христа Ганчевъ отъ г. Търново, а именно: едно място за дюгенъ, въ Търновското землище, на Марино поле, при дюгенитѣ на Севлиевското шоссе, състоящо се отъ 15 м. 80 сантим. дължина, 7 м. 60 сантим. дълбочина, отъ което място само половина часть се продава и то тая часть, която лежи къмъ града Търново и отъ двѣ страни оградено съ дворъ, при съсѣди: останалата половина часть на отвѣтника, отъ двѣ страни мера и задъ мястото градината на сѫщия отвѣтникъ.

Горѣпоменатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола Д. Шекерджиевъ отъ г. Търново, пълномощникъ на Юранъ Пенчовъ отъ сѫщия градъ, състоящъ отъ 1635 гр. и лихвата имъ $29\frac{1}{2}$ лева до 2 августъ 1885 год., оная лихва по 12% въ годината отъ 2-й августъ 1885 г. до окончателното имъ исплащане и сѫдебни разноски 17 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Всичкитѣ формалности, относящи се до казаннитѣ имущества, сѫм достъпни за разглеждане всѣкой присъственъ день отъ 9—12 ч. преди обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ въ канцелярията ми при Т.-Пазардж. окр. сѫдъ, гдѣто ще се произведе и публичната продажба.

Т.-Пазарджикъ, 27 януари 1887 г.

Пом. сѫд. приставъ: С. Гълъбовъ.

2—(313)—3

Търновский сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 132.

Подписанний, Георги Хр. Корфонозовъ, сѫд. приставъ при Търн. окр. сѫдъ, на основание исполнителни листъ № 982, издаденъ отъ Търн. град. мир. сѫдия на 10 септ. 1886 г. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ троекратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцелярията ми при Търн. окр. сѫдъ, недвижимото имущество на Христа Ганчевъ отъ г. Търново, а именно: едно място за дюгенъ, въ Търновското землище, на Марино поле, при дюгенитѣ на Севлиевското шоссе, състоящо се отъ 15 м. 80 сантим. дължина, 7 м. 60 сантим. дълбочина, отъ което място само половина часть се продава и то тая часть, която лежи къмъ града Търново и отъ двѣ страни оградено съ дворъ, при съсѣди: останалата половина часть на отвѣтника, отъ двѣ страни мера и задъ мястото градината на сѫщия отвѣтникъ.

Горѣпоменатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола Д. Шекерджиевъ отъ г. Търново, пълномощникъ на Юранъ Пенчовъ отъ сѫщия градъ, състоящъ отъ 1635 гр. и лихвата имъ $29\frac{1}{2}$ лева до 2 августъ 1885 год., оная лихва по 12% въ годината отъ 2-й августъ 1885 г. до окончателното имъ исплащане и сѫдебни разноски 17 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 320 лева нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцелярията ми съ исклучение на неприсъственитѣ дни.

Търново, 24 януари 1887 год.

Сѫд. приставъ: Корфонозовъ.

2—(314)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 130.

Подписанний, Георги Хр. Корфонозовъ, сѫд. приставъ при Търн. окр. сѫдъ, на основание исполнителни листъ № 2446, издаденъ отъ Търн. окр. сѫдъ на 24 юлий

1882 г. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Вр. Сжд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ троекратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцелярията ми при Търн. окр. сѫдъ, недвижимото имущество на Джанибъ Мустафа отъ г. Търново, а именно: една къща въ г. Търново, въ маҳалата Сари-Гази т. е. св. Троица, триетажна, на долнй етажъ една маазичка и дворъ около $\frac{1}{4}$ отъ леха, на срѣдний — чардакъ, една стая за живѣение и хашево, на горний — дѣлъ стая за живѣение и чардакъ, стенитѣ на долнй етажъ сѫ каменни довѣри съ киъль, на средний стенитѣ каменни и отъ плеть, на горний — долмалъкъ и керпичъ, лица т. е. ширината на къщата е 8 метра и 40 сантим. тра, дълбочина навѣжтѣ 8 м. и 50 сантиметра, височина 6 м. и 80 сантим., постройка стара, покрита съ керемиди, при съѣди: улица, Петър Часовникар и отъ дѣлъ страни празни мѣста отъ съборени къща.

Горѣпоменатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола Д. Шекерджиевъ отъ г. Търново, пълномощникъ на Василия Коевъ отъ с. Лефеджии, състоящъ отъ 1484 $\frac{1}{2}$ гр. и сѫд. разноски 16 л. 20 ст.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 400 лева нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцелярията ми, съ исключenie на неприсътственитѣ дни.

Търново, 24 януарий 1887 год.

Сѫд. приставъ: Корфонозовъ.

2-(315)-3

Ломски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 103.

Подписаний, пом. сѫдебенъ приставъ при Ломски окр. сѫдъ на Кутлов. участъкъ, съ силата на испълнителъ № 929, издаденъ отъ Ломски окр. сѫдъ и съгласно ст. 465 отъ Врем. Сѫдеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знаене, че отъ послѣ трикратното обнародование настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава чрезъ публиченъ съ наддавание търгъ въ канцелярията ми слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ село Охридъ, Кутловска околия, Ломско окръжие, а именно:

1) бравище съ ливада 35 дюл., въ „Мирена-Локва“ между: Денко Герговъ и Петър Младеновъ, оцѣнена за 105 лева;

2) $\frac{1}{7}$ часть огъ ливада съ шумакъ 126 дюл., въ „Породинъ“ между: Цано Андреовъ: Бѣлотински лозя, пахъ и долъ, оцѣнена за 54 лева;

3) нива 8 дюлюма, въ „Маноилица“ между: Петър Стояновъ, Герго Вѣлевъ, барага и Иванъ Василовъ, оцѣнена за 24 лева;

4) ливада 4 дюл., въ „Маноилица“ между: Петър Ивановъ, Линдо Младеновъ и барага, оцѣнена 16 лева;

5) нива 3 дюл., въ „Полена при Локвата“ между: Линдо Младеновъ, Петко Колевъ, Петър Младеновъ и пахъ, оцѣнена 10 лева;

6) нива 4 дюл., въ „Полъна“ между: долъ, Линдо Младеновъ и Петър Младеновъ, оцѣнена 10 лева;

7) нива 2 дюл., въ „Бѣрдото“ между: Петко Дъмъновъ, Цвѣтко Лиловъ, Иванъ Новио и Петко Крачуновъ, оцѣнена 8 лева;

8) нива 3 дюл., въ „подъ ранова държава“ между: Дъмънъ Иончовъ, Стефанъ Колевъ, Вѣлко Колевъ и шумакъ, оцѣнена 10 лева;

9) нива 2 $\frac{1}{2}$ дюл., въ „Бресто“ между: Линдо Младеновъ, Щрванъ Бановъ и Димитър Геновъ, оцѣнена 8 лева;

10) една кръчма въ село Охридъ двоетажна висока 4 $\frac{1}{2}$ метра, дълга 10 метра, широка 4 метра, съ 5 отдѣления: зимникъ, кафене, стая за пасаджери и киляръ, заедно съ принадлежащето ней здание двоетажно, високо 4 $\frac{1}{2}$ метра, дълго 9 метра, широко 7 $\frac{1}{2}$ метра, съ три отдѣления: яхъръ, отлукона и имбаръ и дѣлъ въ единъ дворъ отъ около 1 дюлюмъ, направени отъ простъ дървенъ материалъ и покрити съ керемиди, между съѣди: пахъ, Рако Вѣрбановъ, Илия Младеновъ и пахъ, оцѣнено всичкото за 800 лева;

11) бранице 20 дюл., въ „Горанова Локва“ между: Кръсто Церовски, Дѣдо Нено, Христо Иванчовъ и Стефанъ Тодоровъ, оцѣнена 100 лева;

12) ливада 3 дюл. въ Гърцилъ между: Рако Вѣрбановъ, Петко Манчевъ и Прокопъ Щрвановъ, оцѣнена 20 лева;

13) нива 2 дюлюма въ „Орничето“ между: турска вада, Цвѣтко Лиловъ и Якимъ Върбазовъ, оцѣнена 8 лева;

14) нива 3 дюл., въ „средно ливагъ“, между: Желѣзко Пановъ, Цеко Гаговъ и Вѣлко Марковъ, оцѣнена 12 лева;

15) нива 2 дюл., въ „бѣзоветъ“, между: Ерменко Кръстовъ, Иванъ Новио и Иванъ Гатовъ, оцѣнена 8 лева;

16) нива 2 дюл., въ „средно ливагъ“, между: Попъ Димитъръ Ваичовъ, Димитъръ Гановъ и Цеко Гатовъ, оцѣнена 8 лева;

17) лозе 2 дюл., въ „Мечице“, между: Цеко Пизгаловъ, Петъръ Минчевъ и пахъ, оцѣнено 80 лева;

18) градина 1 дюл. въ село, между: Илия Младеновъ, долъ и пахъ, оцѣнена 10 лева.

Продаваемото имущество е на Георги Попиневъ и Стоянъ Младеновъ ж. на с. Охридъ, не е заложено никому, а ще се продава за удовлетворение искътъ на Ибраимъ Бей Пашаджикъ изъ г. Берковица, чрезъ по-вѣренника му по довѣренностъ Глигоръ Дончовъ изъ г. Ломъ, за искъ отъ 11314 гр. и разноски по испълнението.

Наддаванието ще почне отъ тукъ означената сумма. Желающитѣ да купятъ този имотъ, могатъ се яви въ канцелярията ми въ г. Кутловица, всѣки денъ отъ ч. 9—12 и отъ 2—4 послѣ пладне, за да наддаватъ, съ исключenie на празничнитѣ дни, гдѣто съгласно ст. 457 отъ сѫщите правила, ще имъ бѫдатъ достъпни всичкитѣ книжа касателни продажбата.

г. Кутловица, 12 януарий 1887 г.

Пом. сѫд. приставъ: Даскаловъ.

2-(345)-3